

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om afgift af elektricitet, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi (Styrkelse af rammerne for overvågning af elforsyningssikkerhed og for fastsættelse af elforsyningssikkerhedsniveauet, ophævelse af bestemmelser som følge af EU-netregler, flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, markedsmæssige vilkår i aftaler om energibesparelser og hjemmel til at foretage kabellægning på udvalgte strækninger i naturområder og bymæssig bebyggelse m.v.)

Dato
26. januar 2018

Kontor i departementet
Energikontor II

J nr. 2017-2623

Kontor i styrelse
Forsyning

J nr. 2017-4909

/ akhe/eko/szp

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning m.v. har været udsendt i ekstern høring fra den 17. november til den 15. december 2017.

Det var hensigten, at lovforslaget ved fremsættelsen tillige ville indeholde hjemmel til at foretage kabellægning af transmissionsnettet på udvalgte strækninger i naturområder og bymæssig bebyggelse, og at denne del ville blive udsendt i særskilt høring. Denne del af lovforslaget udskydes dog til Folketingssamlingen 2018/19. Lovforslagets titel vil blive tilpasset ved fremsættelsen.

Energistyrelsen har endvidere afholdt et dialogmøde den 4. december 2017 og afholdt bilaterale møder med Dansk Energi, Ørsted/Radius og Energinet.

Energistyrelsen har modtaget i alt 22 høringssvar, hvoraf følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger: Dansk Energi, Ørsted (Radius), Dansk Industri (DI), Dansk Byggeri, Landbrug & Fødevarer (L&F), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Dansk Erhverv, HOFOR, Københavns Kommune (Økonomiforvaltningen), Danske Energiforbrugere (DENFO), Vedvarende Energi, Vindmølleforeningen/Danmarks Vindmølleforening/Foreningen slutbrugere af Energi, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Energitilsynet og Datatilsynet.

Følgende høringsparter har meddelt, at man ikke har bemærkninger til høringen: CO-Industri, Aalborg Universitet, Dansk Arbejdsgiverforening, Arbejdstilsynet og Danske Revisorer.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar. Kommentarer hertil er anført i kursiv.

Udover de kommentarer, som er sammenfattet i dette høringsnotat, indeholder høringssvarene en række mere tekniske og redaktionelle kommentarer til lovforslaget. Disse kommentarer vil blive indarbejdet i lovforslaget, hvor det er vurderet hensigtsmæssigt. Endelig er der foretaget en række mindre ændringer i lovforslaget, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer.

Det skal bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk. Ønskes detaljerede oplysninger om svarenes indhold, henvises til de fremsendte høringssvar.

1. Elforsyningssikkerhed

Dansk Energi anfører, at lovforslaget sætter en tydelig retning for, at driften af elsystemet fremover skal ske ud fra markedsbaserede principper, mens tvangskørsler alene kan forekomme i kritiske nødstilfælde. Dansk Energi støtter den udvikling, idet det er grundstenen i et liberaliseret elmarked, og fordi udviklingen ligger i tråd med EU-lovgivningen. Dansk Energi ser positivt på, at myndighedernes ansvar for forsyningssikkerhed tydeliggøres, samt at der etableres et fastsat niveau af elforsyningssikkerhed.

HOFOR og Københavns Kommune finder det positivt, at lovforslaget giver mulighed for, at der fremadrettet sættes mere fokus på elforsyningssikkerheden, og at Energinet gennem langsigtede udmeldinger om behov skal skabe mulighed for konkurrence (transparente udbud) mellem elproducenterne. Det er dog vigtigt for HOFOR, at Energinets krav og ønsker til driften af kraftvarmeværker hverken belaster fjernvarmebrugere eller hæmmer HOFORs mulighed for at overholde indtægtsrammer og udmøntede effektiviseringskrav pålagt af Energitilsynet/Forsyningstilsynet.

Københavns Kommune er bekendt med, at elforsyningssikkerheden i København i de kommende år er udfordret. Københavns Kommune finder det derfor positivt, at lovforslaget giver mulighed for, at der fremadrettet sættes mere fokus på elforsyningssikkerheden, og at Energinet gennem langsigtede udmeldinger om behov skaber mulighed for konkurrence (udbud) mellem elproducenterne.

Danske Energiforbrugere (DENFO) mener, at hensynet til forbrugerne spiller en alt for lille rolle i dansk energilovgivning, og at de private forbrugere betaler en uforholdsmæssig stor del af udgifterne til drift af el, gas og fjernvarme.

Ministeriets bemærkninger

Lovforslagets primære formål er at sikre et fortsat højt niveau for elforsynings-sikkerhed gennem styrket grundlag for politiske og administrative beslutninger på området og øget fokus på at fremme markedsbaserede tiltag og et mere effektivt tilsyn med opretholdelsen af elforsyningssikkerheden. Formålet med loven er således at sikre en langsigtet omkostningseffektiv opretholdelse af elforsyningssikkerheden til gevinst for elforbrugerne, herunder også de private forbrugere. Lovforslaget etablerer rammerne for disse tiltag, som skal udmøntes i nærmere fastsatte regler herom.

1.1. Definition af elforsyningssikkerhed

Dansk Energi, DI og Foreningen af rådgivende Ingeniører (FRI), bemærker, at det er positivt, at der i loven indføres en definition af elforsyningssikkerhed.

Dansk Energi støtter den foreslåede definition af elforsyningssikkerhed. Dansk Energi og Radius er bekendt med, at definitionen på elforsyningssikkerhed har været drøftet både i EI-reguleringsudvalget og Konsensusanalysen (rapporten "Elforsyningssikkerhed i Danmark").

FRI finder ikke, at definitionen i § 5, nr. 6, er klar nok. Der er brug for en nærmere beskrivelse af, hvordan elforsyningssikkerheden måles for at forstå betydningen af definitionen. FRI anbefaler, at ordlyden i § 5, nr. 6 ikke betegnes som en definition, men et overordnet mål for elforsyningssikkerhed. Klarheden og mindre rum for fortolkning kommer alene ved en nærmere definition af, hvorledes elforsynings-sikkerheden måles. FRI anbefaler ligeledes, at dette klart bør fremgå i lovgivningen - evt. med en henvisning i definitionen i § 5, nr. 6 til § 27a stk. 4, hvor ministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler for, hvorledes elforsynings-sikkerheden opgøres. FRI går ud fra, at principperne for opgørelse af elforsynings-sikkerheden fastlægges i en bekendtgørelse, som sendes i høring.

Radius bemærker, at elforsyningssikkerhed i høringsudkastet defineres som: "Sandsynligheden for, at der er elektricitet til rådighed for forbrugerne, når den efterspørges". Radius finder imidlertid ikke, at definitionen kan stå alene, når ministeren skal fastsætte niveauet for elforsyningssikkerhed. Det skyldes, at høringsudkastets version alene fokuserer på efterspørgslen efter elektricitet. Radius forstår lovforslaget således, at elforsyningssikkerheden betragtes ud fra et helhedssyn, der omfatter hele kæden fra produktion og effektilstrækkelighed over el-transporten på samtlige spændingsniveauer.

Radius savner, at der introduceres en hierarkisk definition af begreberne for elforsyningssikkerheden. I Energistyrelsens rapport fra juli 2015 "Elforsyningssikkerhed i Danmark" opstilles fire begreber, der tilsammen definerer den samlede elforsyningssikkerhed: Effektilstrækkelighed; evnen til at dække den samlede efterspørgsel, Nettilstrækkelighed; evnen til at levere strømmen til forbrugerne; Evnen til at klare udfald af systemelementer og evnen til at klare pludselige forstyrrelser.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i, at begrebet elforsyningssikkerhed består af delelementerne systemtilstrækkelighed, der opdeles i effektilstrækkelighed og nettilstrækkelighed, samt systemsikkerhed, der opdeles i dels evnen til at klare udfald af systemelementer og dels evnen til at klare pludselige forstyrrelser. Begreberne er, som Radius nævner, beskrevet i Energistyrelsens rapport fra juli 2015 "Elforsyningssikkerhed i Danmark", der blev udarbejdet i samarbejde med interessenterne i branchen, som der er bred enighed om. Den præcise definition af elforsyningssikkerhed, som der foreslås indsat i elforsyningsloven, er defineret i rapporten.

Beskrivelsen af elementerne i begrebet elforsyningssikkerhed vil blive uddybet i bemærkningerne til lovforslaget i overensstemmelse hermed.

Det bemærkes i forhold til, hvorledes elforsyningssikkerheden konkret skal opgøres, herunder principperne herfor, at metoden vil blive nærmere fastsat på bekendtgørelsesniveau og med udgangspunkt i anbefalingerne fra rapport "Elforsyningssikkerhed i Danmark", hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

1.2. Klar rollefordeling mellem myndigheder og aktører

Dansk Energi og Radius bifalder, at loven tydeliggør, at det er ministeren, der har det overordnede ansvar for elforsyningssikkerheden.

Dansk Energi støtter en klar opdeling i myndighedernes roller og ansvar, samt at ministeren fører sektortilsyn med Energinets varetagelse af deres opgaver. Dansk Energi forventer ikke, at denne ændring får betydning for snitfladen mellem Energinet og elnetselskaberne, hvilket bør præciseres.

Dansk Energi finder, at lovtekstens præcisering af, at Energinets ansvar er at opretholde det fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed, som bestemt af ministeren, skaber større klarhed om ansvaret for elforsyningssikkerheden.

Dansk Energi bemærker, at Energinets ansvar alene kan være overordnet, da ansvaret for nettilstrækkelighed i distributionsnettet og evnen til at klare pludselige forstyrrelser i distributionsnettet fortsat må ligge hos elnetselskaberne med Energitilsynet som tilsynsførende myndighed. Dansk Energi og Radius bemærker, at fordelingen af roller og ansvar mellem Energinet og Energitilsynet bør præciseres.

Radius bemærker endvidere, at særligt Energitilsynets rolle bør præciseres. Radius forestiller sig, at Energitilsynet fortsat skal måle netvirksomhedernes leveringskvalitet på basis af Dansk Energis afbrudsstatistik. Mens sanktioneringen af netvirksomhedernes leveringskvalitet sker i forhold til det af ministeren fastsatte krav.

Ministeriets bemærkninger:

Formålet med lovforslaget er at præcisere ansvarsfordelingen mellem Energinet som systemansvarlig virksomhed på den ene side, og energi-, forsynings- og klimaministeren, herunder Energistyrelsen, på den anden side. Der er med lovforslaget ikke tilsigtet en ændring på netvirksomhedernes opgaver i forbindelse med sikring af elforsyningssikkerheden på distributionsniveau eller i snitfladen mellem Energinet og netvirksomhederne. Der vil heller ikke med lovforslaget ske ændring i Energistytelsens tilsynsopgaver i forhold til netvirksomhederne.

Da flere interessenter har rejst spørgsmål hertil, vil dette blive uddybet i bemærkningerne til lovforslaget.

1.3. Overlap mellem lovforslaget og Energitilsynets benchmark af elnetselskabernes kvalitet i leveringen (leveringskvalitet)

Dansk Energi ser med lovforslaget et ikke-uvæsentligt overlap med Energitilsynets historiske og fremtidige benchmark af elnetselskabernes kvalitet i leveringen. Energitilsynet har således til dato haft til opgave at overvåge og give incitament til, at elforsyningssikkerhed i elnetselskabernes distributionsnet opretholdes, baseret på et af Energitilsynet fastlagt niveau (tærskelværdi) for tilfredsstillende kvalitet i leveringen. Energitilsynet har primært haft fokus på indsamling af nøgletal (afbrudshyppigheder og -varigheder) for forbrugere på slutkundeniveau. Energitilsynet har dog også haft indsamlet nøgletal (afbrudshyppigheder og -varigheder) for decentrale elproducenter tilsluttet på distributionsniveau (<100 kV), uden at disse nøgletal dog har indgået i Energitilsynets benchmark af kvalitet i leveringen.

Dansk Energi finder det vigtigt, at lovforslaget og Energitilsynets benchmark af kvalitet i leveringen sammentænkes – dels for at opnå synergier, dels for at undgå dobbeltregulering og at elnetselskaber pålægges ekstra administrative opgaver og forpligtelser, og at elforbrugere ikke pålægges unødige ekstraomkostninger.

DI finder, at der i forhold til det kommende af ministeren fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed, synes at være et ikke uvæsentligt overlap mellem dette niveau fastsat af ministeren på overordnet plan og den overvågning af leveringskvalitet på distributionsniveau, som er en opgave der nu og i fremtiden varetages af Energitilsynet, der fastsætter et tærskelniveau for tilfredsstillende leveringskvalitet, hvorefter elnetvirksomhederne pålægges en midlertidig sanktion, hvis de ikke lever op til det fastsatte tærskelniveau.

DI foreslår, at elnetselskaberne alene måles op imod det politisk fastsatte niveau for elforsyningssikkerhed fremfor at de også måles op mod et af Energitilsynet fastsat tærskelniveau.

Ministeriets bemærkninger:

Som ovenfor anført under pkt. 1.2. sker der ikke med lovforslaget en ændring i Energitilsynets opgaver i forhold til overvågning af elforsyningssikkerheden på distributionsniveau og heller ikke på reglerne for leveringskvalitet og benchmarking. Energitilsynets opgaver vil derfor være som hidtil. Hensigten med lovforslaget er alene at præcisere og styrke grundlaget for Energinets overvågning af

elforsyningssikkerheden og ministerens rolle i forbindelse hermed. Energistilsynets opgaver med leveringskvalitet og benchmark vil således være uændret.

1.4. Redegørelse om elforsyningssikkerhed

Dansk Energi, Radius og FRI støtter den del af lovforslaget, der omhandler at gøre det lovpligtigt for Energinet at udarbejde en offentlig redegørelse om elforsyningssikkerheden.

Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien bemærker, at en årlig rapportering af tilstanden for forsyningssikkerheden fra Energinet vil højne transparensen om el-systemets tilstand.

Dansk Energi bemærker, at det fremgår af lovbemærkningerne, at ministerens beslutning om niveau af elforsyningssikkerhed sker under hensyntagen til omkostningerne forbundet hermed. Dansk Energi mener, at det er naturligt, at man vurderer omkostningerne, men at man ligeledes vurderer gevinsterne herved, herunder også i langsigtet perspektiv.

Dansk Energi mener, at anbefalinger om tiltag i forbindelse med elforsynings-sikkerhed bør ske ud fra klare kriterier med en høj grad af transparens, der sikrer en balanceret vurdering af alle mulige tiltag, og foreslår, at en uvildig instans foretager et kvalitetstjek af Energinets anbefalinger. Derved sikres, at beregningerne er objektive, og ministerens beslutning hviler på et objektivt grundlag.

Radius bemærker, at for så vidt angår afrapportering af 'ikke leveret energi', er det Radius' forslag, at der ud fra Dansk Energis afbrudsstatistik eller andre allerede tilgængelige statistikker implementeres en metode til at estimere ikke-leveret energi på overordnet niveau for hele Danmark, fremfor at der skal implementeres IT-løsninger i samtlige netvirksomheder, der kan sikre en selskabsspecifik opgørelse af dette.

FRI bakker op om, at der igangsættes en analyse af, hvordan en rapportering kan inkludere fleksibelt elforbrug, variabel energiproduktion fra VE-kilder, udfald på større kraftværker osv. FRI anbefaler, at rapporteringen gøres offentligt tilgængelig og suppleres med en kort og let forståelig opsummering, som sammen med hovedrapporten drøftes i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i, at der i forbindelse med fastsættelse af niveau for elforsyningssikkerhed skal ses på både omkostninger og gevinster herved. Dette fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget.

Med lovforslaget bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau for udfærdigelsen af redegørelsen, hvilket vil omfatte nærmere regler for indhold og opgørelsesmetoder, samt til processen for redegørelsen. De nærmere regler om opgørelsesmetoder vil blive udarbejdet med udgangspunkt i anbefalingerne fra rapporten "Elforsyningssikkerhed i Danmark" fra 2015, udarbejdet i samarbejde mellem Energistyrelsen og branchen. Rapporten indeholder anbefalinger til opgørelsesmetoder og hvilke elementer, der bør indgå i afrapporteringen vedrørende elforsyningssikkerheden, herunder elementer som prisfleksibelt forbrug og afbrudsstatistik.

Branchen vil blive inddraget i forbindelse med udfærdigelsen af de nærmere regler om indholdet i redegørelsen, herunder hvilke elementer, der sikrer en hensigtsmæssigt opgørelse.

Det er hensigten, at Energistyrelsen foretager en selvstændig vurdering af redegørelsen og Energinets anbefalinger om niveauet, og at Energistirelsens vurdering sendes til ministeren sammen med redegørelsen.

Fsva transparens, så er det hensigten, at de nærmere regler for proces om redegørelsen skal fastsættes på bekendtgørelsesniveau, hvor mulighederne for størst mulig transparens og inddragelse af aktører og interessenter vil blive indtænkt.

1.5. Fastsættelse af niveau for elforsyningssikkerhed

Dansk Energi, Radius, DI og FRI støtter op om, at niveauet for elforsyningssikkerhed fremadrettet fastlægges på politisk niveau af ministeren.

Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien bemærker, at lovforslaget i henhold til Elreguleringsudvalgets anbefalinger, indeholder et forslag om, at ministeren fremadrettet skal fastlægge niveauet for forsyningssikkerhed.

Fastlæggelsen af niveauet for forsyningssikkerhed vil fremadrettet blive et politisk spørgsmål. Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien opfordrer til, at det nuværende høje niveau for elforsyningssikkerhed opretholdes.

Dansk Energi anbefaler, at branchen – både elproducenter og elnetselskaber – inddrages i arbejdet med at udarbejde målsætninger for elforsyningssikkerheden og vurdering af de kriterier, der lægges til grund. For at sikre størst mulig ansvarlighed bør loven sikre, at det fastsatte mål for elforsyningssikkerhed deles op i delmål for elforsyningssikkerhed om effekttilstrækkelighed, transmissionsniveau og distributionsniveau. Dansk Energi mener desuden, at systemsikkerhed, herunder evnen til at klare driftsforstyrrelser og evnen til at klare pludselige udfald, er en delmængde af elforsyningssikkerhed. Opdeling i individuelle delmål er nødvendig for at placere et tydeligt ansvar hos de enkelte organisationer, der 'ejer'

opgaven på henholdsvis transmissions- og distributionsniveau, og som kan påvirke den. Ved at følge udviklingen i de enkelte delelementer er det også muligt at identificere, hvor der er god performance, og hvor der bør ske forbedringer. Med opdelte målsætninger undgås også, at dårlig performance ét sted blot bliver til et 'fælles' problem. God performance for DSO'erne på distributionsniveau bør ikke kunne 'ædes op' af dårligere leveringskvalitet fra TSO'en på transmissionsniveau.

Radius bemærker, at hvis ministeren justerer kravet til netvirksomhedernes elforsyningssikkerhed, så skal dette afspejles i netvirksomhedernes økonomiske rammer. Radius finder således, at det bør være det samfundsøkonomisk optimale niveau for elforsyningssikkerheden, der bør være det styrende kriterium for, hvilket niveau for elforsyningssikkerheden, som ministeren fastsætter. Ved det samfundsøkonomisk optimale niveau forstås ligevægten mellem branchens udbud af elektricitet og forbrugerens efterspørgsmål efter elektricitet.

Radius foreslår, at såfremt det ikke er muligt at gennemføre en sådan analyse, kan der anvendes en mere pragmatisk tilgang, hvor der fastsættes et niveau ud fra en kombination af historiske erfaringer og fremadrettede forventninger, som blandt andet bygger på viden om den gradvise aldring af elnettet, samt den forøgede belastning som følge af den støt stigende elektrificering af samfundet.

DI bemærker, at elforsyningsniveauet fastsættes med inddragelse af de omkostninger, der vil være forbundet med opretholdelse heraf. DI finder det vigtigt, at omkostningerne til opretholdelse af forskellige elforsyningssikkerhedsniveauer tages i betragtning, når niveauet fastsættes, idet der ellers er risiko for, at omkostningerne ved et fastsat niveau ikke står mål med gevinsterne herved, hvilket hverken er samfundsmæssigt eller selskabsmæssigt optimalt.

FRI bemærker, at niveauet for elforsyningssikkerheden er afgørende for, at et moderne samfund kan skabe trivsel for borgerne og sikre virksomheder vækst og konkurrencedygtighed. Disse fordele skal dog opvejes i forhold til omkostningerne ved at sikre en høj elforsyningssikkerhed.

Landrug og Fødevarer (L&F) opfordrer til, at omkostningseffektivitet vægtes højt ved fastsættelse af forsyningssikkerhedsniveauet, så der ikke foretages urimeligt dyre investeringer i forsyningssikkerhedsinstrumenter, der kun har en lille marginal effekt.

DI, L&F og FRI bemærker, at proceduren i forbindelse med fastsættelse og offentliggørelse af elforsyningssikkerhedsniveauet er uklar.

DI opfordrer til transparens i denne proces.

L&F støtter en styrkelse af rammerne for overvågning af elforsyningssikkerheden og for fastsættelse af elforsyningssikkerheden. I den forbindelse bør det sikres, at

niveauet for elforsyningssikkerheden fastsættes gennem en politisk proces, hvor relevante aktører på området har mulighed for at indgå i arbejdet. L&F opfordrer til, at fortsætte aktørmøder vedrørende elforsyningssikkerhedsredegørelsen, der i dag finder sted i regi af Energinet.

FRI anbefaler, at bemyndigelsen til ministeren er betinget af en proces, hvor niveauet fastsættes på grundlag af bred politisk enighed. Elforsynings-sikkerhedsniveauet har stor betydning for samfundet og omkostninger, herunder investeringer, som ikke skal udsættes for en "stop – go politik".

Vedvarende Energi bemærker, at der, når ministeren overtager ansvaret for elforsyningssikkerheden, bør etableres en åben proces for fastlæggelse af niveau for elforsyningssikkerheden. Processen bør inddrage Folketinget og bør omfatte en åben konsultation (en offentlighedsfase), hvor alle aktører har mulighed for at bidrage. Konsultationen bør baseres på oplæg fra Energinet og ministeriet.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i, at fastsættelse af niveauet for elforsyningssikkerhed skal fastlægges ud fra en vurdering af omkostningerne til dette og at realiseringen af dette sker på den mest omkostningseffektive måde. Formålet med lovforslaget er således gennem bl.a. fastsættelse af krav om redegørelse med nærmere fastsat indhold, at sikre transparens om omkostninger og gevinster med et givent niveau af elforsyningssikkerhed. I den forbindelse indgår også vurdering af gevinsterne.

Det bemærkes, at de nærmere retningslinjer for redegørelsen og indhold samt proces, vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, netop for at opnå mest mulig fleksibilitet. Ministeriet er i den forbindelse indstillet på, at der opstilles delmål for elforsyningssikkerhed mhp. så præcis redegørelse/afrapportering, samt at der sikres hensigtsmæssig inddragelse af interessenter i processen i forbindelse med redegørelsen.

1.6. Statistik

Dansk Energi oplyser, at de og elnetselskaberne gennem den frivillige branchestatistik, ELFAS, Elselskabernes Fejl- og Afbrudsstatistik, har ført en fejl- og afbrudsstatistik i snart 50 år. Energinet har været en del af ELFAS-statistikken siden statistikken startede i 1968.

Dansk Energi anbefaler, at opgaven med årligt at udarbejde fejl- og afbrudsstatistikker videreføres i regi af Dansk Energi. Ansvar for, at opgaven løses på betryggende vis, kan fortsat placeres hos Energinet.

Dansk Energi finder det vigtigt, at Energistyrelsen nøje overvejer, hvilke data og typer af statistikker som er nødvendige, for at Energinet på betryggende vis kan overvåge elforsyningssikkerheden i Danmark.

I Dansk Energis optik er der stor forskel på hhv. en *fejlstatistik* og en *afbrudsstatistik*. Trods at Dansk Energi gennem årene har ført en *kombineret* fejl- og afbrudsstatistik – hvilket der er en naturlig forklaring på – er der store forskelle på de to typer af statistik.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i, at det bør tydeliggøres, at ansvaret for, at der udarbejdes en pålidelig fejl- og afbrudsstatistik, skal ligge hos Energinet, mens det ikke nødvendigvis betyder, at udførelsen af opgaven flyttes til Energinet, da statistikken allerede udarbejdes i regi af ELFAS. Energinet vil dog fortsat få beføjelse til at indhente data fra netvirksomhederne til brug for statistikken, hvilket kan blive aktuelt, hvis statistikken ikke allerede foreligger via ELFAS og Energinet vurderer, at der er behov herfor.

Bemærkninger og lovteksten vil blive justeret i lyset heraf.

1.7. Energinets mulighed for at indhente oplysninger hos brugerne af nettet

Dansk Energi opfordrer til, at lovteksten bør præciseres således, at Energinet i varetagelsen af sine forpligtelser alene kan indhente de oplysninger hos brugerne af nettet, der er nødvendige og direkte relateret til el-produktion.

Dansk Energi finder, at den foreslåede lovtekst giver en for bred hjemmel til, at Energinet kan indhente oplysninger hos brugerne, også uden for TSO'ens direkte ansvarsområde. Eksempelvis bør kraftværkernes varmeproduktionsbehov eller varmestand i deres akkumulator-tanke ikke kunne kræves udleveret. Dansk Energi foreslår følgende formulering af § 27 a, stk. 3: Energinet kan til varetagelse af sine forpligtelser efter stk. 1 indhente oplysninger hos brugerne af nettet, *såfremt en direkte relevans for elsystemets drift kan påvises*.

Dansk Energi forstår endvidere, at Energinet skal begrunde deres informationskrav. Dansk Energi er i tvivl om hvilken instans, der har kompetence til at vurdere, om et informationsønske fra Energinet er rimeligt begrundet eller ej.

Dansk Energi bemærker, at Energistyrelsen vurderer, at lovforslagets element om opgørelse af elforsyningssikkerhed *ikke* medfører ekstra omkostninger for elproducenter såvel som el-netselskaber. Dansk Energi stiller sig tvivlende over for dette. Tvivlen baseres på, at det stadig er meget uklart hvilke nøgletal, hvilken

detaljeringsgrad og hvilke baggrundsdata, der er nødvendige for, at Energinet kan opgøre og overvåge elforsyningssikkerheden. Det kan således vise sig nødvendigt med revision af begreber og retningslinjer, tilpasning af it-systemer mv. Dette bør fremgå af det sammenfattende skema over konsekvenser.

Ministeriets bemærkninger:

Bestemmelsen i forslaget er en delvis videreførelse af den gældende § 27 a, stk. 2, hvorefter Energinet til varetagelse af sine forpligtelser med at opretholde elforsyningssikkerheden kan indhente nødvendige oplysninger hos brugerne af nettet.

Energinets beføjelser til at indhente oplysninger i forbindelse med Energinets varetagelse af systemdrift reguleres fremadrettet af en række detaljerede bestemmelser i Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetssystemer (SOGL). Ministeriet anerkender, at SOGL's bestemmelser om data, muligvis kan medføre yderligere omkostninger hos netvirksomhederne, men de bestemmelser er ikke en del af lovforslaget, men følger direkte af forordningen, hvorfor omkostninger hertil ikke skal indgå i konsekvensskemaet. Der er i øvrigt tale om udveksling af nødvendige data efter SOGL, hvortil bl.a. proportionalitetsprincippet skal anvendes.

Bestemmelsen i lovforslaget vil således finde anvendelse i det omfang, oplysningerne er nødvendige til brug for varetagelse af Energinets opgaver med opretholdelse og overvågning af elforsyningssikkerhed og udarbejdelse af redegørelsen. Det vil samtidig være en betingelse, at data ikke allerede indhentes med hjemmel i SOGL. Forslaget til bestemmelsen i elforsyningsloven er således væsentlig indskrænket i forhold til den gældende bestemmelse. Ministeriet er ikke enig i, at bestemmelsen bør formuleres således, at det alene kan være oplysninger af relevans for drift af elsystemet, da oplysningerne skal kunne indhentes til brug for redegørelsen, hvor der kan indgå forhold, der er lidt bredere.

Forventningen er således, at det vil være begrænset data, der vil kunne indhentes med hjemmel i den nye bestemmelse, og der tænkes f. eks. på oplysninger om netvirksomhedernes investeringsplaner, som kan være nødvendige til brug for redegørelsen.

Det forudsættes, at oplysningerne er nødvendige og at indhentelse skal begrundes af Energinet. For så vist angår tilsynet med denne del af lovforslaget, vil det være en del af sektortilsynet i medfør af elforsyningslovens § 51.

1.8. Markedsgørelse, herunder regulerede priser

1.8.1. Markedsgørelse

Dansk Energi og DI finder det positivt, at Energinet forpligtes til at anvende markedsbaserede løsninger til at fremskaffe alle de nødvendige ydelser og reserver til at sikre elforsyningssikkerheden.

Dansk Energi anfører, at kravet om, at der etableres et markedsbaseret indkøb, er afgørende for at skabe et elmarked, der understøtter innovation i nye teknologier, sikrer investeringer i nødvendigt omfang i de rette ydelser samt skaber transparens om behovet for de enkelte ydelser.

Det er vigtigt at bestemmelsen, der allerede findes i elforsyningsloven, opnår den ønskede effekt, nemlig at sikre at Energinet etablerer markedspladser for samtlige ydelser, som elsystemet kræver, og samtidig gør det klart, at tvang og tvangslignende tiltag (afhjælpende foranstaltninger) er en absolut undtagelse. Det bør præciseres, at SOGL beskriver, at Energinet kun kan instruere producenterne i tilfælde, hvor systemtilstanden ikke er "normal" eller i "alarm". Øvrige ydelser skal derimod leveres i overensstemmelse med de indkøbsaftaler, som Energinet har indgået via deres markeder, og som de har pligt til at designe til indkøb af de ydelser, de har behov for.

Dansk Energi bemærker, at kravet om at bruge markedsbaserede metoder bør gælde for alle myndigheder, som gør krav i elsektoren, og at alle ydelser omfattes af kravet til markedsgørelse, og skal vederlægges af Energinet. Det bør endvidere præciseres, hvorledes markedsudsættelsen skal foregå, herunder særligt med fokus på hastigheden af markedsudsættelsen og hvorledes betalingen for ydelser som f. eks. reaktiv effekt og spændingsregulering bør foretages frem til, at Energinet har fået designet et effektivt marked. Der kan overvejes, at principper for monopollignende situationer indsættes i loven.

Radius anbefaler, at der fastættes regler om, hvordan det konkret sikres, at Energinet opfylder kravet om anvendelse af markedsbaserede metoder, samt hvilke tiltag Energinet skal iværksætte for at sikre, at markedsgørelser sker, herunder at det sker rettidigt. Det bør tillige sikres, at Energinet oplyser om alle deres behov og designer markeder, hvor de efterfølgende indkøber de ydelser, som de har behov, til at sikre forsyningssikkerheden, at Energinets synkron-kompensatorer prissættes til minimum cost+ og bydes i markedet på ikke diskriminerende vis, og at udarbejdelse af de nye metoder sker med fuld gennemsigtig og med høring af interesseparterne.

Dansk Erhverv bemærker, at det i forhold til Energinets foranstaltninger mod potentielle mangelsituationer er vigtigt, at foranstaltningerne doseres og bringes i anvendelse ud fra et energiforbrugerhensyn om at sikre stabilitet. Elproduktion og markedet for el er i forvejen stærkt reguleret, idet en stor del af produktionen jo eksempelvis er statsstøttet. Dansk Erhverv ser under den givne markedssituation

derfor ikke noget konkurrencemæssigt problem i, at Energinet foretager passende interventioner i elmarkedet.

1.8.2. Reguleret prissætning:

Dansk Energi bemærker, at det i lovforslaget fremgår, at aktørernes ydelser i monopolsituationer bør afregnes til en reguleret pris. I bemærkningerne står der yderligere, at den regulerede pris skal emulere den markedspris, som man ville have fået, hvis der var flere leverandører.

Dansk Energi er enig i, at det er nødvendigt at skabe et prissignal, der understøtter investeringer/business cases i disse situationer også.

Dansk Energi mener, at den regulerede pris bør udformes på en sådan måde, at den fremmer et sundt investeringsklima for nye leverandører, og dermed fremmer konkurrencen, hvilket kræver, at der skabes en tillid til prisdannelsen i markedet. Den regulerede prissætning bør derfor ske efter principper, der sikrer indregning af de fulde omkostninger, forretningskrav, renter, risiko, afskrivningsperioder, som gælder for en kommerciel leverandør, således at prissignalet sikrer de fornødne investeringer. Den reguleres pris bør naturligt fastsættes, så den er i samklang med det historiske prisniveau fra de tilfælde, hvor en markedsbaseret pris er registreret.

Dansk Energi mener, at den regulerede pris bør udformes på en sådan måde, at man ikke straffer den virksomhed, som netop byder ind i markedet og er klar til at deltage i konkurrencen. Derfor bør den regulerede pris som minimum være lig med den cost+ kompensation, som aktøren kunne have fået, hvis denne var blevet tvangskøbt.

Radius anbefaler, at det bør fremgå, at formålet med den regulerede pris også er, at sikre et tilstrækkeligt prissignal til at nye aktører søger ind på markedet. Dvs. at den regulerede pris bør være højere end markedsprisen, således at der skabes økonomisk incitament for Energinet til at etablere effektive markeder. Radius anbefaler, at det bør præciseres, at den regulerede pris som minimum skal sikre dækning af omkostninger, jf. cost+, idet kraftværksejerne ellers kan tvinges til at acceptere en pris, som er lavere end deres faktiske omkostninger.

Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien bemærker, at udkastet indeholder et forslag om, at Energinet i højere grad skal anvende markedsbaserede værktøjer til sikring af forsyningssikkerheden. Dette skulle angiveligt sikre de rigtige investeringssignaler i forhold til de nødvendige ydelser. Det foreslås, at man i situationer uden konkurrence fra centralt hold skal fastsætte en pris, der svarer til den pris, der ville optræde i en situation med konkurrence. Det er efter Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustriens opfattelse i strid med EU's statsstøtteregler.

Sekretariatet for Energitilsynet hører gerne, om Energistyrelsen måtte se et behov for at præcisere spørgsmålet om tilsynsforpligtelse og -kompetence i relation til de ”markedsbaserede metoder”, som Energinet skal anvende efter den foreslåede § 27, stk. 4, i elforsyningsloven. Det kunne således være relevant, hvis det i bestemmelsen eller bemærkningerne dertil blev præciseret, hvorvidt disse metoder vil skulle godkendes af Energitilsynet i medfør af elforsyningslovens § 73 a, idet det bemærkes, at det ikke fremgår at udkastets afsnit 4 om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, at der forventes yderligere opgaver for Energitilsynet i den sammenhæng.

1.8.3. Håndtering af Energinets konkurrenceudsatte leverancer:

Dansk Energi mener, at lovforslaget bør regulere, hvordan Energinet som offentlig myndighed må deltage i konkurrence med private virksomheder, da Energinet ikke bør fungere som leverandør af ydelser, som kunne være leveret af private aktører, da det anses som offentligt opgavetyveri.

Dansk Energi bemærker, at såfremt Energinet alligevel leverer konkurrenceudsatte ydelser, bør Energinets leverancer/anlæg prissættes konkurrenceneutralt – dvs. som var de ejet af en kommerciel aktør og med indregning af alle variable omkostninger, faste omkostninger, afskrivninger, forrentningskrav, koncernbidrag. Dette princip er anbefalet af OECD og Konkurrencerådet.

Dansk Energi mener, at det bør indskrives i loven, at offentlig produktion ikke har en konkurrencemæssig fordel i forhold til kommercielle aktører.

Dansk Energi oplever i dag, at Energinets indkøbspraksis for systembærende egenskaber er præget af diskriminerede adfærd. Det skyldes, at Energinet giver egne anlæg forrang i konkurrencen og først gør indkøb i det kommercielle marked, hvis man ikke kan dække det fulde behov selv, hvilket Dansk Energi anser som stridende mod elmarkedsdirektivets art. 40.

Dansk Energi mener, at anlæg ejet af Energinet bør placeres i et datterselskab, for at sikre konkurrenceneutralitet i Energinets prissætning.

Ministeriets bemærkninger:

Lovforslaget har til hensigt at fremme anvendelse af markedsbaserede metoder til anskaffelse af ydelser og sikre en understøttelse af retvisende pris- og investeringssignaler til fremtidigt at sikre en omkostningseffektiv realisering af elforsyningssikkerheden.

Lovforslaget har således til hensigt at sætte rammerne for, at Energinets behov for ydelser bliver udmeldt på transparent vis, samt at anskaffelsen af ydelser bliver

foretaget gennem anvendelse af markedsbaserede metoder, der understøtter retvisende pris- og investeringssignaler til fremtidig sikring af en ikke diskriminerende, teknologineutral og omkostningseffektiv realisering af elforsyningssikkerheden.

Herved forventer ministeriet samtidig at kunne eliminere eller kraftigt reducere baggrunden for statslig indgriben gennem udnyttelse af afhjælpende tiltag, hvilket særligt vil have effekt i de i SOGL definerede tilstande af normal eller alarm, hvor reglerne foreskriver, at Energinet i samarbejde med aktørerne vurderer indvirkningen af afhjælpende tiltag, hvilket forventes udtrykt gennem indkøb på markedsbaserede vilkår.

Der forventes fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at ydelser til sikring af niveauet for elforsyningssikkerhed i videst mulig omfang skal efterspørges i transparente og ikke-diskriminerende udbud. Der forventes endvidere fastsat regler om, at hvis Energinet konstaterer, at der er manglende konkurrence, kan der i stedet for markedsprisen fastsættes en reguleret pris. Den regulerede pris bør i størst muligt omfang modsvare den betaling, der ville have været opstået ved konkurrence. Den regulerede pris bør så vidt muligt fastsættes på baggrund af historiske markedspriser for den efterspurgte ydelse. Betalingen kan dog ikke være lavere end de påviselige omkostninger ved at levere ydelsen, dvs. cost+.

Der vil i forbindelse med udarbejdelse af betalingsbestemmelser til situationer med manglende mulighed for markedsbaseret indkøb af ydelser fra Energinets side, blive taget højde for gældende EU statsstøttere regler. Det bemærkes, at indkøb gennem markedsbaserede metoder også er et krav i henhold til EU-reglerne, herunder reguleret i SOGL.

For så vidt angår Dansk Energis bemærkninger om håndtering af Energinets konkurrenceudsatte leverancer, så skal Energinet i videst muligt omfang markedsføre de ydelser, der fremskaffes for at sikre elforsyningssikkerheden, hvilket også gælder, hvor ydelserne er i konkurrence med Energinets egne anlæg.

Det kan bekræftes, at de markedsbaserede metoder, som Energinet skal anvende efter den foreslåede § 27, stk. 4, i elforsyningsloven, vil skulle godkendes af Energitilsynet i medfør af elforsyningslovens § 73 a. Kravet om anvendelse af markedsbaserede metoder fremgår allerede af lov om elforsyning § 28, stk. 1, nr. 16, og af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (SOGL). Det forventes endvidere, at Energitilsynet vil skulle godkende Energinets metode for regulerede priser, som skal udarbejdes i overensstemmelse med Energistyrelsens fastsatte regler herom. Dette vil blive uddybet i bemærkningerne til lovforslaget.

1.9. Betalingsbestemmelser

Dansk Energi ser positivt på lovforslaget, der sikrer aktørerne betaling for de ydelser, som de leverer til Energinet, og er enig i, at de hidtidige betalingsbestemmelser erstattes af en cost + betaling.

Dansk Energi mener, at tvang og tvangslignende tiltag principielt ikke bør forekomme i et liberaliseret elmarked, og at Energinets indgreb bør begrænses til situationer, hvor der opstår et uforudsigeligt og usandsynligt behov, eksempelvis ved et pludseligt havari.

Dansk Energi tolker lovforslaget således, at Energinet forpligtes qua § 27, stk. 4, til at sikre sig adgang til de forskelligartede ydelser – og i tilstrækkeligt omfang – som er nødvendige for at drive elsystemet sikkert gennem en given fremtidig tidsramme. Det forventes dermed, at omfanget af tvangsindgreb over for markedsdeltagerne vil være absolut begrænset til helt ekstraordinære, uforudsete situationer.

Dansk Energi bemærker, at det vil være fornuftigt at få en definition af, hvad der ligger i begreberne 'kort sigt' og 'pludseligt' for at undgå eventuel fremtidig uklarhed om tolkningen af begreberne.

Dansk Energi støtter lovforslaget om at give ministeren bemyndigelse til at fastsætte rammerne for den compensation, som ydes til elproducenter, når Energinet gør tvang og tvangslignende indgreb i aktørernes frie valg.

Dansk Energi støtter, at brugen af tvangsbeordringer omfattes af en rapporteringspligt for Energinet således, at ministeren, der har ansvaret for forsyningssikkerheden, kan sikre sig, at tvang alene sker undtagelsesvis og i situationer, som ikke kunne være forudset.

Dansk Energi er enig i, at betalingen for ydelserne fastsættes efter princippet om cost+. Det er afgørende, at de renteniveauer og afskrivningsperioder, som anvendes i cost+ metoden, modsvarer almindeligt brugte data i kommercielle virksomheder.

Der bør videre indføres i lovgivningen – eller i lovbemærkningerne – at der også ydes compensation for tabt dækningsbidrag i situationer, hvor et elproduktionsanlæg pålægges at ændre sin revisionsperiode, samt hvor værkerne tvangskøres af hensyn til forsyningssikkerheden.

Radius anbefaler, at det præciseres, at der skal sikres fuld compensation for ydelser, der leveres baseret på afhjælpende tiltag, og at muligheden for, at dette i visse situationer også kan omfatte omkostninger samt tabt dækningsbidrag på

både el- og varmeproduktion, tilføjes, således at beregningen afspejler den faktiske påvirkning af producenterne økonomi.

Radius bemærker, at det bør fremgå, at formålet med cost+ prisen – inden for rammerne af statsstøtteregler – også er, at sikre et tilstrækkeligt prissignal til at nye aktører søger ind på markedet. Prissætningen bør ikke skabe økonomisk incitament for Energinet til direkte eller indirekte at fravælge indkøb via et effektivt marked eller anvendelse af markedsudbud resulterende i regulerede priser. Ideelt set burde cost+ være dyrest, reguleret pris være næstdyrest og markedspris billigst, idet dette ville sikre den rigtige incitamentsstruktur for Energinet.

Radius anbefaler, at det præciseres, at der skal ydes betaling for alle ydelser, herunder at leverancer vedrørende reaktiv effekt og spændingsregulering også medfører betaling, og at enhver disposition foretaget af TSO'en medfører betaling til markedspris, reguleret pris, eller cost+ pris.

Radius anbefaler videre, at det præciseres, at Energinet ikke kan anvende afhjælpende tiltag, når systemtilstanden kategoriseres som normal eller alarm-tilstand, idet alle ydelser i denne situation forudsættes markedsudsat enten med direkte afsæt i SOGL art 23 eller som en konsekvens af art. 4 og ELF § 27, stk. 4.

HOFOR og Københavns Kommune anbefaler, at det fremgår af loven, at der ved tvangskørsler kompenseres for alle ekstra selskabsspecifikke omkostninger, som direkte og indirekte er forbundet hermed. Der tænkes i denne sammenhæng f. eks. på negative konsekvenser på varmesiden af slitage og forringet restlevetid forbundet med tvangsdrift og ekstraomkostninger forbundet med varmekøb.

HOFOR mener, at betalingsmodellen bør baseres på en cost+ model, hvor alle selskabsspecifikke omkostninger, herunder på varmesiden – samt forrentning af investeret kapital bør opgøres og indregnes i modellen.

Københavns Kommune understreger, at det er vigtigt, at fjernvarmebrugere hverken direkte eller indirekte belastes af Energinets krav og ønsker til driften af kraftvarmeværker.

Det er Københavns Kommunes opfattelse, at det bør fremgå af lovgrundlaget, at Energinet i deres dispositioner vedrørende elforsyningssikkerheden og effekttilgængeligheden også bør tage behørigt hensyn til varmeforsynings-sikkerheden. Det bør være et fast kriterium. Endelig bør det fremgå klart, at det vil være en undtagelse, at der kræves drift af anlæggene.

Dansk Erhverv er opmærksom på, at der med Energinets anskaffelse af ydelser, herunder systembærende egenskaber, er en risiko for stigning i tarifferne, som lovforslaget medfører og ønsker, at denne effekt minimeres.

Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien bemærker, at betalingsbestemmelserne for fremskaffelse af de enkelte ydelser ikke er reguleret i forordningen. Når disse udstedes på nationalt plan i bekendtgørelser, bør bestemmelserne derfor følge de europæiske statsstøtteregler. Disse udelukker anvendelsen af beregnende markedspriser i situationer uden konkurrence, som foreslået i udkastet til loven. Ifølge de europæiske statsstøtteregler skal ydelserne værdisættes som cost+-afregning.

Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien bemærker, at statslig aktivering af kraftværker af hensyn til levering af forskellige ydelser til elnettet medfører et overudbud af el i disse i situationer, som oftest optræder om sommeren, hvor hovedparten af elproduktionen i Danmark sker på vindmøller og solceller. Anvendelsen af disse tiltag har derfor negative konsekvenser for de øvrige elproduktioner i form af lavere elpriser, som derudover forøger statens tilskudsudgifter til vedvarende energi. Statslig indgriben i elmarkedet underminerer tilliden til den fri prisdannelse i det indre marked for el og øger investorriskoen i dette marked – specielt i situationer, hvor der ikke er nogen forsyningssikkerhedsmæssig begrundelse for reguleringen.

Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien mener, at dansk lovgivning, som på bekendtgørelsesniveau opfordrer til flere statslige indgreb i elmarkedet, end der anvendes i dag, og som ikke er teknisk nødvendige, er i strid med EU's konkurrenceregler og indgrebene bør i givet fald anmeldes til EU-kommissionen.

Dansk Vindmølleforening, FSE og Vindmølleindustrien bemærker, at staten igennem de senere år har udbygget elnettet med en række betydelige investeringer, som har medført, at elnettet kan levere de nødvendige ydelser til sikring af forsyningssikkerheden. I de kommende år vil behovet for systembærende egenskaber falde yderligere bl.a. statens investeringer i etablering af COBRA-forbindelsen til Holland og den mulige Viking Link-forbindelse til Storbritannien. Elnettet er derfor i dag i en situation, hvor de eksisterende komponenter i nettet kan levere de nødvendige ydelser. Fremadrettet vil etableringen af allerede vedtagne, nye komponenter i elnettet fuldt ud dække Danmarks behov. Behovet for investeringer til sikring af de nødvendige egenskaber er derfor ikke-eksisterende. Lovforslagets initiativ er således ikke proportionelt i forhold til den negative indvirkning på det indre marked for energi og bør derfor ikke gennemføres.

For at sikre, at de betydelige statslige investeringer i disse komponenter i elnettet ikke vil medføre tab for de danske elforbrugere, bør den kommende elforsyningslov understøtte en samfundsøkonomisk efficient fremskaffelse af de nødvendige ydelser, og dermed i højest mulig grad anvende de enheder, der allerede er tilgængelige i elnettet. Samtidigt bør reguleringen i langt højere grad end dette er

udtrykt i udkastet, sigte mod at minimere den statslige indgriben i det indre marked for el.

Ministeriets bemærkninger:

Som nævnt ovenfor under pkt. 1.8 har lovforslaget til hensigt at fremme anvendelse af markedsbaserede metoder til anskaffelse af ydelser, samt at sikre en understøttelse af retvisende pris- og investeringssignaler til fremtidigt at sikre en omkostningseffektiv realisering af elforsyningssikkerheden. Det er ikke hensigten, at dette skal ske gennem cost+ eller en reguleret pris, da hensigten er at eliminere eller reducere baggrunden for Energinets udnyttelse af afhjælpende tiltag gennem markedsbaserede indkøb og transparent udmelding af behov for ydelser til at sikre elforsyningssikkerheden. Endvidere er det hensigten, at ydelserne defineres i mindst mulige enheder, hvilket vil understøtte, at forvridninger på andre markeder reduceres.

Det er Ministeriets opfattelse, at lovændringerne vil reducere omfanget af afhjælpende tiltag, dvs. tvangsmæssige indgreb. Hvis der skal anvendes disse tvangsmæssige tiltag, der fremadrettet reguleres af SOGL, skal der være et behov herfor.

Ministeren bemyndiges ved lovforslaget til at fastsætte de nærmere regler for betalingen i de tilfælde, hvor Energinet anvender afhjælpende tiltag efter SOGL. Bestemmelsen erstatter de gældende bestemmelser i lov om elforsyning om Energinets håndtag til at sikre elforsyningssikkerheden, der ophæves som følge af forordningen. Ved udmøntning af bestemmelsen vil principperne for betaling blive fastsat, herunder at betalingen skal ske ud fra princippet om cost+, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Det forventes at der i cost+ kan indgå påviselige omkostninger til varmeproduktion. Det bemærkes videre, at betalingsbestemmelserne forudsættes udarbejdet i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler.

2. Konsekvensændring som følge af netregler

2.1. Partsbegrebet og klageadgang

Dansk Energi og Ørsted anbefaler, at det præciseres, at partsbegrebet efter Kommissionens forordning nr. 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (herefter benævnt SOGL), ikke bliver begrænset af partsbegreb efter dansk forvaltningsret. Hertil fremhæves parterers adgang til at klage efter SOGL art. 6, stk. 10, og parterers adgang til at blive hørt efter SOGL art. 11. Ørsted anbefaler endvidere, at det bør sikres, at elforsyningslovens § 89 kombineret med partsbegrebet iht. dansk forvaltningsret ikke begrænser klageadgangen, som følger af SOGL art. 6, stk. 10. Derudover

anbefaler Ørsted, at det bør sikres, at aktører der berøres af Energinets metoder, forskrifter m.v. helt generelt har klageadgang og høringsadgang i forhold til disse.

Ministeriets bemærkninger:

Lovforslagets del om netregler vedrører ophævelse og justering af bestemmelser i lov om elforsyning, som følge af EU-netregler. Lovforslaget omhandler ikke høring eller klageadgang, hvorfor dette ikke er relevant at bemærke i lovforslaget.

Bestemmelser om klageadgang over afgørelser truffet efter netregler er indsat i lov om elforsyning ved lov nr.1667 af 26. december 2017, som trådte i kraft 1. januar 2018.

2.2. Afhjælpende foranstaltninger

Dansk Energi anbefaler, at det gøres klart, at tvang og tvangslignende tiltag (afhjælpende foranstaltninger) er en absolut undtagelse. I den forbindelse bør det præciseres, at SOGL art. 23, stk. 4 beskriver, at Energinet kun kan instruere producenterne i tilfælde, hvor systemtilstanden ikke er "normal" eller i "alarm". Når systemtilstanden derimod er "normal" eller i "alarm", skal afhjælpende tiltag jf. art. 23, stk. 3 ske i samarbejde (dvs. frivilligt) med producenter, hvilket må tolkes således, at ydelser skal leveres i overensstemmelse med de indkøbsaftaler, som Energinet har indgået via deres markeder, og som de har pligt til at designe til indkøb af de ydelser, de har behov for.

Ørsted anbefaler, at det præciseres, at Energinet ikke kan anvende afhjælpende tiltag, når systemtilstanden kategoriseres som "normal" eller "alarm tilstand", idet alle ydelser i denne situation forudsættes markedsudsat enten med direkte afsæt i SOGL art. 23 eller som en konsekvens af artikel 4 og elforsyningslovens § 27, stk. 4.

Ministeriets bemærkninger:

Når systemtilstanden klassificeres som værende i 'normal tilstand' eller 'alarm tilstand', skal afhjælpende tiltag efter SOGL art. 23, stk. 3, ske i samarbejde med producenterne. Når systemtilstanden derimod klassificeres som værende i 'nødtilstand' eller 'blackout-tilstand', vil der stadig efter SOGL art. 23, stk. 4, være en pligt til at samarbejde om afhjælpende tiltag, men alene hvor det er muligt omstændighederne taget i betragtning.

Indkøb på markedsbaserede vilkår vil således være det altovervejende udgangspunkt, som dog i særligt kritiske tilfælde kan fraviges, hvor det ikke vil være muligt.

Ministeriet vil præcisere ovenstående yderligere i bemærkninger til lovforslaget.

2.3. Håndtering af overgangsperiode

Ørsted anbefaler, at det beskrives, hvordan overgangsperioden håndteres, herunder særligt, hvordan ydelser, som før 14. september 2017 skulle leveres gratis, jf. Energinets forskrifter, men som nu skal markedsudsættes, jf SOGL, skal afregnes indtil det tidspunkt, hvor Energinet i overensstemmelse med SOGL'en har designet et ikke-diskriminerende marked for indkøb af disse ydelser samt hvordan betalinger for anvendelse af afhjælpende tiltag skal afregnes.

Ministeriets bemærkninger:

Betaling i tilknytning til SOGL, herunder i forbindelse med afhjælpende tiltag, skal indtil lovforslaget træder i kraft, afregnes med afsæt i bestemmelser i SOGL. Efter SOGL art. 9 følger bl.a., at udgifter, der vurderes at være rimelige, lønsomme og forholdsmæssige, dækkes ved hjælp af nettariffer eller andre passende mekanismer. Derudover skal principper i SOGL art. 4 iagttages, hvorefter det bl.a. følger, at der ved forordningens anvendelse skal ske anvendelse af princippet om optimering mellem den højeste samlede effektivitet og de laveste samlede omkostninger for alle involverede parter.

Ministeriet finder ikke anledning til at beskrive forholdet yderligere i lovforslaget, da det følger af forordningens bestemmelser. Ved lovforslagets ikrafttræden vil de foreslåede betalingsbestemmelser finde anvendelse.

Energitilsynet bemærker, at udkastet til lovforslaget, indebærer en ophævelse af den nugældende lov om elforsyning § 27 b. Ophævelsen foreslås med henvisning til, at bestemmelsens indhold reguleres af SOGL art. 92-103.

Det er Energitilsynets vurdering, at anvendelsen af art. 92-103 i SO GL, forudsætter identifikation af anlæg, der er relevante for koordinering af afbrydelser. En sådan identifikation forudsætter godkendelse af metoden fastsat i SOGL art. 84, stk. 1. Metoden er endnu ikke forelagt til godkendelse.

Det er herefter Energitilsynets opfattelse, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at identificere relevante anlæg for koordinering af afbrydelser.

Det er på denne baggrund ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere, om bestemmelsen i elforsyningslovens § 27 b i dens helhed vil blive erstattet af bestemmelserne i SOGL.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bekræfter, at forslaget om ophævelse af § 27 b, i lov om elforsyning, ikke skal træde i kraft på tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden. Nævnte bestemmelse i lov om elforsyning ophæves på det tidspunkt, hvor tilsvarende bestemmelser i SOGL finder anvendelse, efter at relevante anlæg er blevet identificeret og efter at metode til identifikation af disse anlæg er blevet godkendt.

Ved lovforslagets § 6, fastsætter energi-, forsynings- og klimaministeren tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelsen om ophævelse af § 27 b. Herefter vil det være muligt at ophæve § 27 b i lov om elforsyning på det tidspunkt, hvor de tilsvarende bestemmelser i SOGL finder anvendelse.

3. Ansvar for transmissionskunder

Dansk Energi og Radius bemærker, at det er positivt, at der med lovforslaget sker en klarlægning af ansvar og opgavefordeling i forhold til måling og øvrig håndtering af elforbrugere, der er tilsluttet transmissionsnettet. De støtter en præcisering af ansvarsfordelingen, hvor måleransvaret utvetydigt placeres hos netselskaberne, som i forvejen har måling af forbrug og elproduktion som en væsentlig kerneopgave. Hensigten med lovforslaget er at gøre ansvarsfordelingen helt klar fremadrettet, og det bliver den også i forhold til måling af elforbrugerne, hvilket er positivt.

Dansk Energi og Radius peger på, at lovforslaget undlader at tage stilling til måling af elproduktion, som også er en væsentlig måleopgave for netselskaberne i dag. Måling af forbrug og måling af produktion kan ikke adskilles, da det fx for egenproducenter ofte er flettet uløseligt sammen. Der vil i nogle tilfælde være tale om tovejs-målere, hvor samme måler har flere tælleværker og både måler elproduktion, der sendes ud på elnettet, og elforbrug, der trækkes fra elnettet. I andre tilfælde vil der være tale om flere adskilte forbrugs- og produktionsmålere, som er placeret på et produktionsanlægs areal.

Dansk Energi og Radius finder, at det vil give uforholdsmæssigt store udfordringer ved håndtering af måleopgaven, hvis ikke ansvaret for afregningsmåling af forbrugsmålepunkter og produktionsmålepunkter følger hinanden, så netselskaberne fremadrettet bliver ansvarlige for begge dele. Også i dag er disse målinger bundet til hinanden, så de netselskaber, der har varetaget måling af elforbruget for producenter tilsluttet transmissionsnettet, også har målt producenternes elproduktion. Denne måling drejer sig både om måling af el, der leveres fra elproducenten til det kollektive elnet, samt måling af den elproduktion, som produktionsanlægget samlet producerer, og som evt. delvist forbruges på produktionsanlægget. Målingerne indbefatter også beregnede målinger til afregningsformål. Dansk Energi og Radius opfordrer til, at lovforslaget ændres, så det eksplicit kommer til at fremgå, at netselskaberne også har ansvar for at måle elproduktionen og dermed elproducenters levering af el til transmissionsnettet, herunder beregnede målinger.

Det skal her bemærkes, at Dansk Energi forstår lovforslaget sådan, at lovforslaget ikke vedrører de realtidsmålinger, som reguleres af Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.

Radius tilføjer i deres høringssvar nogle supplerende bemærkninger. Radius foreslår således, at det skal slås fast, at der ikke alene er tale om, at måleansvaret ligger hos netvirksomhederne, men også alle de øvrige bevillingsmæssige opgaver, der skal varetages i forbindelse dermed, og som er nævnt i bemærkningerne i høringsudkastet på side 26.

Radius bemærker desuden, at de bevillingsmæssige opgaver – og herunder målingerne – vedrørende kunderne på transmissionsnettet i det østdanske område historisk er blevet varetaget af netvirksomhederne. Dette gælder også i forhold til perioden inden elreformen og inden oprettelsen af Energinet, og der er dermed ikke tale om, at varetagelsen af opgaverne har været baseret på aftaler med Energinet.

Landbrug & Fødevarer noterer, at ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte forbundet til transmissionsnettet overføres fra Energinet til netvirksomhederne. L&F mener i den forbindelse, at det er afgørende, at der sikres klare regler for de virksomheder, der både har forbrug og egenproduktion, samt at elforbrugerne tilsluttet transmissionsnettet sikres samme serviceniveau som tidligere.

DENFO mener, at der inden for ansvaret for måling af el hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet drages omsorg for, at elnetvirksomhederne er udskilt, og at reglerne for udskillelse mellem de forskellige grene af elselskaberne er overholdt iht. Direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det generelt ikke er et godt princip at skille måling og afregning af omkostninger ad. Opkrævning af tariffer via tredje part medfører mulighed for beregning af betalinger, som ikke svarer til de reelle omkostninger. Dansk Fjernvarme er betænkelig ved forslaget, som ikke ser ud til at understøtte omkostningsægte tarifiering. Det er Dansk Fjernvarmes erfaring, at omkostninger der knytter sig til, at måling er faste omkostninger, som er afhængige af den kapacitet, der leveres, hvorfor betalingen bør opkræves som et fast beløb i år/kr. Opkræves betalingen i kr./kWh, vil de transmissionstilsluttede forbrugere komme til at betale en pris, der langt overstiger de omkostninger, de giver anledning til, idet store kunder af denne karakter normalt har en høj udnyttelse af forbindelserne. Dansk Fjernvarme mener, at distributionsselskaberne kun bør kunne opkræve betaling i kr./år for måleropgaven, idet måleromkostningerne relaterer sig til faste årlige omkostninger, og at energispareopgaven bør dækkes på samme vis som hos distributionsselskaberne. Dansk Fjernvarme påpeger, at adskillelse af distributionskunder fra direkte kunder giver mulighed for at etablere diskriminerende vilkår og betalingssystemer, som ikke er i overensstemmelse med de ydelser, der leveres.

Dansk Fjernvarme henviser til, at lovforslaget fremhæver, at måling ikke er en kerneopgave for Energinet. Hertil bemærker Dansk Fjernvarme, at Energinet har næsten 100 kunder i form af distributionsselskaber med endnu flere forbindelser samt driver og måler udvekslingen på forbindelser til udlandet samt afregner tilskud og PSO-betalinger. Dansk Fjernvarme mener derfor, at det er en udokumenteret påstand, at Energinet ikke måler og afregner energi og dette ikke er en kerneopgave.

At netvirksomhederne allerede afregner 15 ud af 25 transmissionskunder gør ikke metoden mere rigtigt, såfremt der pågår diskriminering i forhold til de ydelser, som leveres, og såfremt der ikke opkræves en omkostningsægte tarifiering.

Dansk Fjernvarme er bekymrede for, at den reelle grund til, at målingen ønskes flyttet til distributionsselskabet, handler om reguleringen, idet muligheden for at lade energimængderne indgå i omkostningsrammen og forrentningsrammen hos distributionsselskaberne giver mulighed for en omsætning og indtjening, som langt overgår de omkostninger, der er ved at administrere målere.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet bemærker, at formålet med lovforslaget alene er at overflytte ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet fra Energinet til netvirksomhederne. I tilfælde af flere netvirksomheder i samme område vil det være bevillingsselskabet på højeste spændingsniveau, der har ansvaret, hvilket vil blive præciseret i bemærkningerne. Fremadrettet vil netvirksomhederne således skulle fortsætte med at varetage de opgaver, som de efter lov om elforsyning er forpligtede til at udføre i kraft af de netbevillinger, som netvirksomhederne allerede har fået udstedt. Netvirksomhederne skal derudover udføre de opgaver, som følger af, at de med lovforslaget får ansvaret for at foretage måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. For at slå dette fast ændres lovforslagets § 1, stk. 6, til følgende affatning: En netvirksomhed skal: "måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde". Lovforslaget vedrører ikke andre af Energinets opgaver, herunder bl.a. de realtidsmålinger, som Energinet skal foretage i henhold til EU-kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer.

For at undgå tvivl om rollefordelingen mellem Energinet og netvirksomhederne vil Ministeriet tilføje i bemærkningerne til lovforslaget, at aktiviteter som etablering og aflæsning af målere, indberetning af stamdata, måleværdier og priser til datahubben m.v. er en integreret del af måleransvaret og følger den virksomhed, som har måleransvaret.

Det ønskes præciseret i lovforslaget, at måling af elproduktion ligeledes skal være en del af det ansvar, som lovforslaget overfører fra Energinet til netvirksomhederne. Ministeriet er indstillet på, at dette gøres helt klart, da alle de 10 elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet i det vestlige Danmark, og som Energinet måler elektricitet hos, netop er produktionskunder med egetforbrug (de såkaldte egenproducenter). Endvidere er ministeriet indstillet på i bemærkningerne til lovforslaget at præcisere, at der med overflytning af ansvaret også påhviler netvirksomhederne at måle produktionskundernes elproduktionen og egetforbrug og lave beregnede målinger, som skal ligge til grund for afregning over for de pågældende elforbrugere.

Ministeriet er indstillet på at tilføje, at opgaven af historiske årsager er blevet håndteret af netvirksomheder i det østdanske område, men at der også er indgået skriftlige aftaler herom mellem Energinet og netvirksomhederne.

Landbrug & Fødevarer finder det afgørende, at elforbrugere tilsluttet transmissionsnettet med lovforslaget sikres samme rettigheder som nu. I den forbindelse henviser ministeriet til Energinets markedsforskrift D1, "Afregningsmåling og afregningsgrundlag", som fastlægger de nærmere krav til net- og transmissionsvirksomheders afregningsmålinger. Energistyrelsen vil kontakte Energinet med henblik på en drøftelse af, om der skal foretages justeringer af forskriften som følge af lovforslaget.

Ministeriet bemærker, at der med lovforslaget ikke tages stilling til, hvorledes netvirksomheden tariferer forbrugere tilsluttet på transmissionsnettet over for netvirksomhedens kunder. Den konkrete tarifiering vil bero på en metodegodkendelse af Energitilsynet efter ansøgning fra netvirksomheden, hvorfor ministeriet ikke tager stilling til, om tarifieringen vedr. måleransvaret skal være proportionalt med forbruget eller et fast beløb per år.

Ministeriet kan afvise, at begrundelsen for flytningen af ansvaret skyldes et ønske om, at distributionsvirksomheden skal have større omsætning og indtjening, end omkostningerne ved at administrere målerne bør give anledning til. Ministeriet bemærker, at netvirksomhedernes omkostningsramme og forrentningsramme ikke påvirkes ved udviklingen i leveret elektricitet efter gældende regler. Beløbet til dækning til nettabsomkostninger justeres inden for en reguleringsperiode med udviklingen i leveret elektricitet, men rekalkuleres ved overgangen til en ny reguleringsperiode på baggrund af de faktiske omkostninger.

Ministeriet bemærker, at det ikke er en ændring af reglerne, at netvirksomheden har mulighed for at lade en tredjepart udføre den praktiske varetagelse af måleropgaven.

Ministeriet er enig i, at det er upræcist formuleret i lovforslaget, når det et enkelt sted er angivet, at måleropgaven ikke er en kerneopgave for Energinet; sætningen vil blive udtaget.

4. Energispareindsatsen

4.1 Transmissionskunder – energispareforpligtelse

Dansk Energi peger på, at det af lovbemærkningerne fremgår, at forslaget har betydning for størrelsen af netselskabernes forpligtelse og opkrævning af tariffer til dækning heraf. Dansk Energi foreslår, at det tydeliggøres, at måling af forbrug og opkrævning for energispareforpligtelsen hænger sammen, så når netselskaberne varetager måleransvaret for et aftagepunkt, vil dette aftagepunkt også skulle være med til at dække omkostningerne til netselskabernes energispareforpligtelse.

Dansk Fjernvarme anerkender, at forbrugere på transmissionsnettene tilsvarende forbrugere i distributionsnettene skal bidrage til energispareforpligtelsen. Dette bidrag kan dog ifølge Dansk Fjernvarme opkræves direkte hos transmissionskunden med et transparent bidrag via målerafregningen. Det kræver efter Dansk Fjernvarmes opfattelse ikke nødvendigvis flytning af faktureringsansvaret. Når distributionsselskaber fakturerer system- og transmissionstariffer for Energinet, kan Energinet ifølge Dansk Fjernvarme også fakturere energibesparelser for distributionsselskaberne.

DI noterer sig, at der vil være økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der påvirkes af flytningen af måleransvaret for virksomheder tilsluttet transmissionsnettet fra Energinet til elnetvirksomhederne. Baggrunden er, at de pågældende virksomheder hermed i modsætning til tidligere vil skulle betale til energispareindsatsen, og at transmissionskundernes energiforbrug formentligt også vil skulle indregnes i beregningsgrundlaget for energisparemålet. I givet fald vil resultatet blive et højere energisparemål. DI bemærker, at omfanget af de økonomiske konsekvenser for de pågældende virksomheder ikke fremgår af lovforslaget.

DI anerkender, at der skal gælde ensartede og klare regler i forhold til måleransvaret for virksomheder tilsluttet transmissionsnettet og finder det heller ikke som sådan urimeligt, at disse virksomheder også bidrager til energispareindsatsen. Men da omfanget af de øgede omkostninger er uklare, føler DI sig nødsaget til at tage forbehold herfor.

DI bemærker, at de er fortalere for, at energispareindsatsen og dens efterfølger finansieres på Finansloven. Resultatet af en sådan flytning vil være, at finansiering af indsatsen indgår i den politiske prioritering på linje med udbygning af vedvarende energi og andet. Samtidig forventes flytningen ifølge DI at give

samfundsøkonomiske gevinster, som det også var tilfældet ved flytningen af PSO-tariffen fra energiregningen og til Finansloven.

Ministeriets bemærkninger:

Hvad angår de økonomiske konsekvenser for opkrævning af energisparebidrag bemærker ministeriet, at disse er beskrevet i lovforslagets afsnit 5.1.2. Som det fremgår af dette afsnit, er ministeriets vurdering af størrelsen af datacentres bidrag til energispareordningen behæftet med betydelig usikkerhed, men et samlet øget bidrag til energispareordningen fra alle slutkunder vurderes på baggrund af Energinets analyseforudsætninger for 2017 om datacentres elforbrug i 2018 og selskabernes kendte priser for energispareforpligtelsen at være et etcifret millionbeløb. Ministeriet har ikke ændret i lovforslaget bemærkninger herom som følge af høringskommentarerne.

Ministeriet bemærker videre, at efter den gældende lov om elforsynings § 22, stk. 1, nr. 5, påhviler det alene netvirksomhederne at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser. Transmissionsvirksomheder, det vil sige Energinet, har ingen energispareforpligtelse og derfor ikke omkostninger hertil, der kan opkræves over Energinets tariffer.

Energispareaftalens energisparemål, som fremgår af Energispareaftalens pkt. 4.2, udgør 3,18 % af det endeligt korrigerede energiforbrug. Dette energisparemål ændres ikke som følge af lovforslaget.

Endelig har Ministeriet noteret sig, at DI er fortalende for, at energispareindsatsen finansieres via Finansloven.

4.2 Samkøring af oplysninger

Datatilsynet bemærker, at det ikke står Datatilsynet klart, om formålet med lovforslaget er at kontrollere, at en realiseret energibesparelse kun er tilskrevet et energiselskab en gang, eller at kontrollere om en person, enkeltmandsvirksomhed eller juridisk person har fået udbetalt mere end ét tilskud for den samme realiserede energibesparelse.

Datatilsynet bemærker videre, at der efter forslaget ikke umiddelbart er nogen begrænsning i, hvem der kan videregive oplysninger og til hvem, der kan videregives oplysninger. Datatilsynet finder ikke, at samkøring hos alle energiselskaber er i overensstemmelse med princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra c, og anbefaler at Energistyrelsen nærmere overvejer, hvordan samkøringen skal foregå. Datatilsynet peger desuden i forlængelse heraf på, at antallet af personer, der er beskæftiget med samkøring i kontroløjemed, begrænses mest muligt.

Endvidere står det ikke Datatilsynet klart, hvem der hentydes til, når der nævnes en databehandler i lovforslagets afsnit 3.4.2. Det står i øvrigt ikke Datatilsynet klart, hvorfor det af høringsudgaven af lovforslaget fremgår, at energiselskaberne i forbindelse med samkøringen skal overveje den såkaldte ikke-uforenelighedstest i forbindelse med viderebehandling af oplysninger til et andet formål, end det oplysningerne er indsamlet til, når det af lovforslagets bemærkninger tillige fremgår, at dette ikke er nødvendigt, når viderebehandlingen er påkrævet efter national lovgivning.

Dansk Energi finder det fornuftigt, at der indsættes en bestemmelse i elforsyningsloven om, at netvirksomhederne pålægges en pligt til at sikre samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser. Af lovforslaget fremgår det imidlertid, at videregivelse og samkøring af personoplysninger i kontroløjemed for private virksomheder kræver udtrykkelig lovhjemmel efter gældende ret. Efter Dansk Energis opfattelse gælder kravet om udtrykkelig lovhjemmel imidlertid alene for offentlige myndigheder frem til 25. maj 2018, hvor databeskyttelsesforordningen finder anvendelse. Der er derfor efter Dansk Energis opfattelse behov for en afklaring af, hvorvidt en samkøring uden udtrykkelig lovhjemmel vil være lovlig frem til 25. maj 2018. Dansk Energi vil desuden gerne bede om en bekræftelse af, at det ikke anses som brud på energispareaftalen, når netvirksomhederne ikke når at afslutte deres samkøring for 2018 senest den 1. juli 2018 samt en accept af, at denne samkøring og kontrol afsluttes senere på året.

Dansk Energi påpeger desuden, at det ikke fremgår af lovforslaget, med hvilken lovhjemmel oliebranchen skal foretage en samkøring.

Dansk Fjernvarme foreslår, at det er Energistyrelsen selv, der gennemfører samkøringen og ikke samarbejdsorganerne. Dansk Fjernvarme påpeger i den sammenhæng, at det er uheldigt, at det er energiselskaberne selv, der foretager samkøringen og ikke Energistyrelsen.

Dansk Fjernvarme påpeger desuden, at samkøringen vil pålægge varmedistributionsvirksomhederne en stor administrativ opgave. Derfor mener Dansk Fjernvarme, at samkøringen først bør pålægges varmedistributionsvirksomhederne året efter, at de lovmæssige og praktiske omstændigheder er på plads, så selskaberne har tid til at indstille sig på opgaven, hvilket vil sige, at der først laves samkøring på 2018-energibesparelserne og ikke på 2017-energibesparelserne.

Dansk Byggeri bemærker, at der med lovforslaget foreslås, at energiselskaberne får en pligt til at sikre samkøring af data for energispareprojekter, således at det sikres, at den samme energibesparelse ikke tæller med to gange og udløser to tilskud. Dansk Byggeri støtter op om bestemmelsen, men den bør af hensyn til

administrative omkostninger revurderes, hvis det viser sig, at problematikken med to tilskud til ét projekt er begrænset.

Landbrug & Fødevarer og Dansk Gartneri støtter ligeledes en øget kontrol af energiselskabernes energisparsindsats, og i den forbindelse at der samkøres oplysninger, så der kan ske en forbedring i forhold til sager om snyd.

Landbrug & Fødevarer og Dansk Gartneri noterer, at det fremgår af lovforslaget, at det må forventes, at energiselskaberne vil have en ekstraomkostning til samkøring af energisparsindsatsen, og at energiselskaberne vil kunne opkræve omkostningerne hos forbrugerne. Parterne kritiserer i den forbindelse, at der kan opkræves yderligere omkostninger til en allerede dyr ordning for at rette selskabernes egne fejl. Da udgifterne ikke er yderligere kvantificeret, opfordrer både Landbrug & Fødevarer og Dansk Gartneri til, at der i forbindelse med indførelsen skabes absolut gennemsigtighed over omfanget og hvilke erhvervskunder, der risikerer at blive ramt af højere udgifter.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) er enig i, at der er behov for et effektivt tilsyn med energisparsordningen. Omfanget, og fokus på et effektivt tilsyn, skal dog være omkostningseffektivt i forhold til de til enhver tid værende udfordringer, som ønskes imødegået med tilsynet. Dette bør efter FRI's opfattelse afspejles i ministerens kommende regler.

Dansk Erhverv støtter forslaget om samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser, da det er Dansk Erhvervs vurdering, at det vil bidrage til en forbedring af kvaliteten af ordningen.

Danske Energiforbrugere (DENFO) mener, at samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser skal ske før at tilskuddene udbetales og således, at energispars tilskud ikke udbetales flere gange for samme energibesparelse. Til det formål bør der efter DENFO's opfattelse oprettes en central database.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet har foretaget flere tilretninger af lovforslaget på baggrund af Datatilsynets høringssvar. Ministeriet har for det første vurderet, at der ikke er tale om en videregivelse af oplysninger mellem energiselskaberne og den såkaldte databehandler, men i stedet en overladelse af oplysningerne. Ministeriet har som følge heraf slettet kravet om videregivelse fra lovteksten og konsekvensrettet lovforslagets bemærkninger. En overladelse af oplysninger fra energiselskaberne til en databehandler kræver ikke særlig lovhjemmel, men har i stedet hjemmel i selve kravet om samkøringen.

Ministeriet har desuden præciseret i lovforslagets bemærkninger, at formålet med samkøringen er at kontrollere, om en given energibesparelse er forsøgt tilskrevet to energiselskaber. En konsekvens af denne kontrol er, at det energiselskab, som

alligevel ikke har ret til en given energibesparelse, vil kunne bede den, der har fået et tilskud fra energiselskabet udbetalt, om at betale dette tilbage.

Ministeriet har desuden præciseret i lovtæksten, at energiselskaberne, for at sikre overholdelse af princippet om dataminimering, alene skal gennemføre én samlet samkøring hvert år. Der kan således ikke efter forslaget gennemføres én samkøring i hvert energiselskab. Endelig har ministeriet præciseret lovforslagets bemærkninger ift. beskrivelse af databehandleren og retsgrundlaget for, at energiselskaberne kan viderebehandle oplysninger om realiserede energibesparelser til et andet formål, end det formål de er indsamlet til.

Ministeriet er enig med Landbrug & Fødevarer, Dansk Gartneri og FRI i, at energiselskabernes samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser bør ske så omkostningseffektivt som muligt. Af hensyn til princippet om dataminimering bør det desuden være så få oplysninger som muligt, der samkøres. I forbindelse med udmøntning af reglerne vil ministeriet drøfte med energiselskabernes brancheorganisationer, hvordan samkøringen kan udmøntes, så den pålægger energiselskaberne og dermed deres kunder så få omkostninger som muligt.

Det er aftalt i energispareaftalen af 16. december 2016 mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og energiselskaberne, at det er energiselskaberne selv, der foretager samkøringen af realiserede energibesparelser for at kontrollere for dobbelttællinger. Derfor er ministeriet ikke enig med Dansk Fjernvarme i, at Energistyrelsen burde foretage samkøringen. Af samme årsag kan der ikke uden at ændre energispareaftalen fra 2016 etableres en ordning med en central database for energibesparelser, der kontrollerer for dobbelttælling, inden en energibesparelse indberettes til Energistyrelsen, som foreslået af DENFO.

Ministeriet er ikke enig med Dansk Energi i, at samkøring af personoplysninger i kontroløjemed efter gældende ret alene kræver lovhjemmel, såfremt samkøringen foregår hos offentlige myndigheder. Ministeriet vil dog drøfte den nærmere indretning af samkøringen frem til lovændringen forventes at træde i kraft 1. juli 2018 med Dansk Energi og de øvrige parter i energispareaftalen med henblik på en hensigtsmæssig indretning, således at indretningen ikke anses for et brud på energispareaftalen. Dansk Energi bør inddrage Datatilsynet som rette myndighed, såfremt de ønsker, at deres medlemsvirksomheder samkører oplysninger, før lovforslaget og de regler, der udstedes i medfør heraf, træder i kraft.

Endelig er Ministeriet enig med Dansk Fjernvarme i, at lovforslagets krav om samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser alene finder anvendelse for oplysninger, energiselskaberne indhenter efter lovforslagets ikrafttræden.

4.3. Markedsmæssighed

4.3.1 Generelle bemærkninger

Sekretariatet for Energitilsynet (SET) finder det særligt relevant, at lovforslaget lægger op til, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om vurdering af aftalers markedsmæssighed og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris, for de aftaler, som de forpligtede virksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser.

SET finder det ligeledes særligt relevant, at ministeren kan fastsætte regler om revisionspligt og dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling i SET.

DI finder, at kontrol og herunder kontrol af dobbelttælling og markedsmæssighed er et vigtigt skridt mod at bekæmpe omgåelser af reglerne i energispareindsatsen. Det er dog centralt, at kravene i kvalitetssikringen forbliver på et passende niveau, hvor omkostningerne til sikringen står mål med den øgede sikkerhed, som opnås. I denne sammenhæng skal det eksempelvis overvejes grundigt, hvordan en eventuel revisionspligt indrettes, og herunder hvordan "væsentlige aftaler" defineres. Det er vigtigt for DI, at energispareindsatsens omkostninger er omkostningseffektive sådan, at energiforbrugernes energiregninger, som på nuværende tidspunkt er finansieringskilden, ikke belastes mere end allerhøjest nødvendigt. Dette gælder også ift. omkostningerne til kontrol og samkøring af data.

4.3.2 Specifikke bemærkninger til lov om elforsyning

Dansk Energi og Radius vil gerne kvittere for, at der med forslag til ændring af lov om elforsyning § 46 stk. 3, lægges op til at øge gennemsigtighed og forudsigelighed i myndighedernes vurdering af markedsmæssige priser på området for energibesparelser ved, at ministeren får hjemmel til at fastsætte regler for metoder.

For Dansk Energi og Radius er det afgørende, at der ikke ændres på det grundlæggende princip i elforsyningslovens § 46 om markedsmæssighed og herunder, at ændringerne af bestemmelsen ikke indebærer indskrænkninger i netvirksomhedernes muligheder for at anvende de metoder for markedsmæssighed, der følger af skatteretten og af OECD's retningslinjer, jf. også de lovbemærkninger, der i dag er knyttet til bestemmelsen i § 46.

Konkret mener Dansk Energi og Radius, at det kan give anledning til tvivl, når der i § 46, stk. 1, lægges op til, at der tilføjes "jf. dog stk. 3". Tilføjjelsen kan give den utilsigtede opfattelse, at udgangspunktet om markedsmæssighed modificeres af stk. 3, hvilket ikke bør være tilfældet. Derfor foreslås denne delsætning slettet.

En øget administrativ byrde som følge af et øget tilsyn vil øge behovet for en effektiv, gennemskuelig og forudberegnelig sagsbehandling. Dansk Energi og Radius ser tilføjelsen af stk. 3 som et fornuftigt skridt på vejen. Metoden til fastsættelse af markeds-mæssige priser bør, som der også henvises til i punkt 3.5.1 i de almindelige bemærkninger, fx basere sig på OECD's TP-Guidelines og praksis på det skatteretlige område og desuden være i tråd med Dansk Energis Brancheinstruks for markeds-mæssighed: "Instruks vedrørende behandling af koncerninterne transaktioner i elnetkoncerner".

Desuden bør det ifølge Dansk Energi og Radius tydeliggøres, at både fastsættelsen af den markeds-mæssige pris (hvis markeds-mæssighed ikke vurderes godtgjort) og selve *vurderingen* af, om en pris er markeds-mæssig, bør ske på grundlag af allerede gældende regler for fastsættelse af en markeds-mæssig pris på området for TransferPricing, da alt andet vil medføre konfliktende regler og unødigt kompleksitet for de selskaber, som i forvejen er underlagt de skatteretlige regler for eftervisning af prissætning. I forhold til selve fastsættelsen af en pris (hvis markeds-mæssighed ikke vurderes godtgjort) synes det efter Dansk Energis og Radius' opfattelse fornuftigt og gennemsigtigt, at der vælges en fast metode, men denne skal naturligvis ligge inden for OECD's allerede gældende retningslinjer.

Radius tilføjer i den forbindelse, at de regler, som ministeren efter den foreslåede bestemmelse vil kunne fastsætte, således ikke må træde i stedet for eller indskrænke mulighederne for anvendelse af de metoder for markeds-mæssighed, der følger af de skatteretlige regler og OECD's principper.

Dertil kommer som nævnt, at Radius finder, at det er væsentligt, at de regler, der fastsættes efter det foreslåede stk. 3 tilsvarende bygger på de skatteretlige principper.

Dansk Energi og Radius er uforstående over for, hvorfor bemyndigelsesbestemmelsens første led alene vedrører aftaler indgået på energispareområdet. Da § 46 gælder alle aftaler, som netselskaber indgår med andre virksomheder, synes det uhensigtsmæssigt, at det alene på området for energibesparelser bliver muligt for ministeren at fastsætte regler, der skal sikre gennemsigthed og forudberegnelig for virksomhederne.

I lovforslaget foreslås det, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling. En direkte revisionspligt for markeds-mæssighed vil være et nyt krav til energiselskaberne. Dansk Energi er ikke enig i, at et sådan tiltag ikke forventes at have en økonomisk konsekvens, jf. pkt. 5.1.4 i de almindelige bemærkninger, blot fordi de øgede administrative omkostninger for netselskaberne i et hvile-i-sig-selv-underlagt system på energispareområdet vil blive opkrævet hos forbrugeren.

Endeligt kvitterer Dansk Energi for hensigten om at fastsætte dokumentationspligtens indhold og rækkevidde, da dette vil bidrage til klare rammer fremadrettet for energiselskabernes energispareindsats. Tilsvarende klarhed, gennemsigtighed og forudberegnelighed kan ifølge Dansk Energi med fordel indføres generelt på området for tilsyn med markedsmæssighed.

4.3.3 Specifikke bemærkninger til lov om varmforsyning

Dansk Fjernvarme bemærker, at det er problematisk, hvis Energitilsynet bagudrettet kan fastsætte den pris, som en varmedistributionsvirksomhed kan indregne i sine priser, jf. kapitel 4 i lov om varmforsyning, for aftaler om køb af energibesparelser, som allerede er indgået og afviklet mellem varmedistributionsvirksomheden og andre virksomheder. Hvis en varmedistributionsvirksomhed ikke kan indregne en allerede afholdt omkostning ifm. realisering af energibesparelser i sine priser, har virksomheden i følge Dansk Fjernvarme ingen mulighed for at få dækket omkostningen, da den er underlagt varmforsyningslovens hvile-i-sig-selv principper.

Der argumenteres ifølge Dansk Fjernvarme i bemærkningerne til lovforslaget under afsnit 5.1.4. med, at hjemmel til afholdelse af omkostningen findes i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, og at det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse, at tilsvarende indirekte gælder efter varmforsyningsloven. Hertil bemærker Dansk Fjernvarme, at lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning ikke pålægger el- og gasvirksomhederne de samme hvile-i-sig-selv principper, og derfor kan der ikke laves en direkte sammenligning.

Dansk Fjernvarme finder det bemærkelsesværdigt, at der indføres denne form for bemyndigelseslovgivning uden konkret indhold, eftersom energiselskabernes energispareindsats som udgangspunkt beror på en frivillig aftale mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og net- og distributionsselskaberne. Såfremt der skal fastsættes regler, jf. ovenstående bemyndigelse om vurdering af markedsbestemte vilkår og fastsættelse af markedsbestemte priser mv. for varmedistributionsvirksomhederne, håber Dansk Fjernvarme, at ministeren vil gøre dette i dialog og samarbejde med Dansk Fjernvarme og varmedistributionsvirksomhederne.

Det skal bemærkes, at Dansk Fjernvarme hilser den øgede økonomiske kontrol velkommen, men Dansk Fjernvarme påpeger, at en forebyggende indsats, fx i form af en letforståelig og entydig omkostningsvejledning og klart definerede indberetningsskemaer til omkostninger, efter Dansk Fjernvarmes vurdering vil kunne reducere en del af de fejl, der har medført afvigende indberetninger for fjernvarmebranchen.

SET oplyser, at som de nugældende bestemmelser om markedsmæssighed i varmforsyningsloven er formuleret, er det alene varmedistributionsvirksomheder, der er underlagt et krav om markedsmæssighed i deres aftaler.

Varmedistributionsvirksomheder er efter definitionen i loven kendetegnet ved at levere til forbrugere. Det er de samme virksomheder, der er omfattet af energispareordningen, mens varmemforsyningslovens prisbestemmelser i kapitel 4 omfatter mange flere virksomheder, herunder de kollektive varmemforsyningsanlæg, som alene producerer eller transmitterer varme.

For de øvrige virksomheder omfattet af prisbestemmelserne gælder det, at markedsmæssighed af aftaler er et element i vurderingen af, hvorvidt omkostninger omfattet af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, er nødvendige.

Formentlig vil markedsmæssighed også kunne indgå i bedømmelsen af omkostninger omfattet af lovens § 20, stk. 2, selvom denne bestemmelse ikke indeholder et tilsvarende krav om nødvendighed. Umiddelbart er der ingen praksis om spørgsmålet, men det generelle krav om rimelighed af priserne i indgrebsbeføjelsen i § 21, stk. 4, kan potentielt anses for at rumme et krav om markedsmæssighed i lyset af prisbestemmelsernes formål om at beskytte mod for høje varmepriser, som Energiklagenævnet i flere afgørelser har anført.

For at forenkle denne komplicerede reguleringsstruktur foreslår SET som en del af lovforslaget at ændre placeringen og opbygningen af reglerne om markedsmæssighed på varmemforsyningsområdet, så reglerne samles, og sådan at de i forvejen gældende krav om markedsmæssighed også fremgår direkte af lovteksten. Dette vil ifølge SET også bidrage til at skabe klarhed og forudsigelighed for virksomhederne. Samtidig kan det overvejes, om dokumentationskravet i § 28 b, stk. 5, skal udstrækkes til andre virksomheder.

En samlet bestemmelse med kravet om markedsmæssighed, som kodificerer, at det også gælder ud over varmedistributionsvirksomhederne, foreslås af SET indsat i kapitel 4 med prisbestemmelserne, da det netop vedrører adgangen til at indregne de afholdte omkostninger.

Varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, er i dag SET's eneste mulighed for at gøre indgreb i den anmeldte og opkrævede varmepris til dækning af virksomhedens samlede omkostninger, hvis SET som led i sit tilsyn finder, der er medtaget omkostninger, som ikke kan indregnes i varmeprisen, fordi de enten ikke er oplyst som omkostningsarter, eller fordi de ikke anses for nødvendige eller rimelige.

Det er derfor SET's opfattelse, at det vil give en bedre klarhed og forudsigelighed for virksomhederne at tydeliggøre, hvordan manglende overholdelse af markedsmæssighed kan føre til indgreb i priserne efter § 21, stk. 4.

En sådan sammenhæng kan ifølge SET f.eks. skabes ved, at kravet om markedsmæssighed indsættes i § 20, som i forvejen er nævnt i § 21, stk. 4, eller ved i § 21, stk. 4, udtrykkeligt at nævne § 28 b, stk. 4/§ 23 b, stk. 7, eller en ny § 20 e.

Hvis det ikke vælges at forenkle opbygningen af markedsmæssighedsreguleringen, som foreslået i en tidligere kommentar, knytter der sig ifølge SET uklarhed til følgende:

Gælder § 28 b, stk. 4 og 5 alene i forhold til varmedistributionsvirksomheders aftaler om energibesparelser eller gælder § 28 b, stk. 4 og 5, for alle varmedistributionsvirksomheders aftaler, uanset formål med aftalen?

Lovændringen kan ifølge SET eventuelt tydeliggøre både bestemmelsernes anvendelsesområde og forholdet til indregningsberettigede omkostningerne i prisanmeldelser og priseftersvisninger.

I forhold til lovforslagets § 4, nr. 2, bør det efter SET's opfattelse være helt tydeligt, om ministeren alene kan fastsætte regler om dokumentationskrav uden retsfølge/konsekvens, sådan som loven også umiddelbart fremstår i dag, eller også vil kunne introducere en selvstændig retsfølge af, at virksomheden ikke efterlever de gældende/nye krav om dokumentationspligt.

Det fremgår af lovforslaget, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at revisor har pligt til hvert år at undergive dokumentationen for markedsmæssighed af de omfattede aftaler revision. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, hvilke tiltag revisor skal foretage for at kunne vurdere markedsmæssigheden (f.eks. ved funktionsanalyse m.v.), og revisor skal afgive erklæring om, at dokumentationen opfylder de fastsatte krav.

Lovforslaget omtaler ikke, om denne revision kan eller bør udføres i forbindelse med virksomhedernes priseftersvisning efter varmemforsyningslovens § 21 og anmeldelsesbekendtgørelse udstedt af Energitilsynet. På varmeområdet omfatter priseftersvisningen alle de omkostninger, der indgår i grundlaget for den samlede varmepris, og priseftersvisningen skal ledsages af en erklæring fra revisor.

Ud fra et hensyn til at mindske virksomhedernes byrder og for at skabe sammenhængen til den varmepris, SET i givet fald kan gøre indgreb i, mener SET, at det vil være nærliggende at sammentænke disse regelsæt på varmeområdet, når den nærmere udmøntning skal fastlægges.

For en god ordens skyld understreger SET, at det ikke er den privatretlige aftalte pris mellem varmedistributionsvirksomheden og dennes aftalepart, som reguleres af bestemmelsen, men adgangen til at indregne omkostningen ved sådanne aftaler i varmeprisen. De nuværende formuleringer af de to sidste afsnit i de specielle bemærkninger til § 4, nr. 1, kan ifølge SET læses som om, det er den privatretlige aftale, der reguleres, hvilket ville være en nyskabelse bl.a. i forhold til det eksisterende anvendelsesområde for varmemforsyningslovens kapitel 4.

Ministeriets bemærkninger:

I forhold til Dansk Energis bemærkning om, hvordan de "væsentlige aftaler", der henvises til i lovforslagets bemærkninger, defineres, bemærker ministeriet, at begrebet "væsentlige aftaler" i følge lovforslagets bemærkninger blev introduceret med de nugældende bestemmelsers indførelsen i lovgivningen. Begrebet væsentlige aftaler henviser derfor til de tidligere lovforslag, og kan som følge heraf ikke uddybes i nærværende lovforslag.

Det fremgår af DI's høringssvar, at energiselskabers omkostninger i forbindelse med de foreslåede regler om markedsmæssighed bør være omkostningseffektive, da omkostningerne betales af forbrugerne. Ministeriet har i relation til bl.a. DI's bemærkning om, hvem der skal dække evt. øgede omkostninger som følge af de foreslåede regler om markedsmæssighed, ændret lovforslagets afsnit 5.1.4, således at det nu fremgår, at omkostninger hertil vil være en direkte omkostning for energiselskaberne selv og ikke deres kunder. Omkostninger, som ligger ud over, hvad Energitilsynet vurderer er markedsmæssigt, kan selskaberne ikke opkræve over tariffene, som følge af hvile i sig selv princippet. Disse omkostninger vil derfor skulle bæres af selskaberne selv og vil derfor ikke i første omgang belaste selskabernes kunder. Lovforslagets afsnit 5.1.4. ændres som følge heraf. Det ændrer dog ikke ved, at der for indeværende ikke kan laves en erhvervsøkonomisk konsekvensvurdering, idet populationen til beregning heraf er for lille.

Dansk Energi og Radius anfører, at det er helt afgørende, at der ikke ændres på det grundliggende princip i elforsyningslovens § 46 om markedsmæssighed, og at lovforslaget ikke indebærer indskrænkninger i netvirksomhedernes muligheder for at anvende de metoder for markedsmæssighed, der følger af skatteretten og OECD's retningslinjer. Der bør i følge disse tillige henvises til OECD's transfer pricing guidelines og praksis på det skatteretlige område i lovforslagets bemærkninger. Ministeriet bemærker, at det i forbindelse med tilsynet efter de gældende bestemmelser forudsættes, at tilsynet med aftalernes markedsmæssighed sker inden for rammerne af OECD's Guidelines for Transfer Pricing og SKAT's vejledning »Transfer Pricing – Dokumentationspligten«. Energitilsynet skal som nævnt ovenfor primært beskæftige sig med væsentlige aftaler, og det angives endvidere i bemærkningerne til de gældende bestemmelser, at da regelgrundlagene vedrørende aftalers markedsmæssighed er ensartede på skatteområdet og energiområdet, vil det i konkrete tilfælde kunne være hensigtsmæssigt med en dialog med skatteforvaltningen i forbindelse med Energitilsynets sagsbehandling. En fremtidig ordning bør fortsat administreres inden for disse rammer.

Dansk Energi og Radius foreslår, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om markedsmæssighed ikke kun gælder på energispareområdet. Ministeriet er enig i, at det er relevant at overveje, om det er nødvendigt at udvide de foreslåede reglers anvendelsesområde til at også at gælde uden for energispareområdet. En sådan udvidelse kræver dog en grundig analyse, hvilket ligger uden for dette lovforslags

rammer. Ministeriet vil dog vurdere dette forslag i forbindelse med en fremtidig revision af el-, naturgas- og varmeforsyningslovene.

En direkte revisionspligt for markedsmæssighed vil i følge Dansk Energi være et nyt krav til energiselskaberne, der kan pålægge dem øgede byrder. Ministeriet bemærker hertil, at ministeriet er opmærksomt på, at en revisionspligt vil kunne indebære administrative omkostninger for virksomhederne. En udmøntning af bestemmelsen forventes således at afveje en balance mellem behovet for revisionsmæssig kontrol i virksomhederne og de eventuelle øgede omkostninger forbundet med myndigheders tilsyn med mangelfuld dokumentation, ligesom virksomhedernes muligheder for at få dækket sine berettigede omkostninger 1:1 under energispareordningen vil indgå i denne vurdering. Energistyrelsens regelforberedende arbejde med en hensigtsmæssig udmøntning forventes at ske under inddragelse af bl.a. brancheorganisationer.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det er problematisk, hvis Energitilsynet bagudrettet fastsætter en pris for aftaler om køb af energibesparelser som er allerede er indgået ved de nye reglers ikrafttræden. Ministeriet bemærker hertil, at de nye regler alene vil gælde for omkostninger, som er aftalt efter de nye reglers ikrafttræden.

Dansk Fjernvarme bemærker desuden, at Dansk Fjernvarme ikke er enig med Energistyrelsen, når det af lovforslagets afsnit 5.1.4 fremgår, at der på varmeforsyningsområdet indirekte gælder lignende regler som på el- og naturgasområdet for Energitilsynets fastsættelse af en skønsmæssig pris, hvis en aftale ikke findes at være indgået på markedsmæssige vilkår. Ministeriet er enig med Dansk Fjernvarme heri, hvilket er årsagen til, at lovforslaget indeholder forslag om at indføre en ny regel i lovforslagets § 3, nr. 1, hvorefter Energitilsynet kan fastsætte denne pris. Bemærkningen i afsnit 5.1.4 er derfor udgået af lovforslaget.

I forhold til Dansk Fjernvarmes kommentar om, at det er bemærkelsesværdigt, at der her indføres en form for bemyndigelseslovgivning uden konkret indhold, og at Dansk Fjernvarme håber, at ministeren vil indføre de nye regler i dialog med Dansk Fjernvarme, kan ministeriet bekræfte, at reglerne vil blive fast i dialog med branchen.

SET foreslår, at de foreslåede regler om markedsmæssighed for varmedistributionsvirksomheder udvides til også at gælde andre typer virksomheder under varmeforsyningsloven. SET foreslår i relation hertil, at reglerne om markedsmæssighed i varmeforsyningsloven i loven flyttes fra lovens afsnit om energispareordningen til afsnittet om varmeselskabernes økonomi. Ministeriet er enig med SET i, at begge forslag er relevante. Forslagene kræver dog en nærmere analyse og drøftelse med branchen, der ikke er mulighed for i forbindelse med nærværende lovforslag. Ministeriet vil dog drøfte forslagene med branchen ifm. en kommende revision af varmeforsyningsloven.

Efter SET's opfattelse er det nødvendigt i lovforslaget at præcisere sammenhængen mellem de foreslåede regler om markedsmæssighed på varmeområdet, og reglerne om, hvornår SET kan gøre indgreb i varmedistributionsvirksomheders tariffer efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Ministeriet er enig med SET i, at denne præcisering er nødvendig og har som følge heraf indsat en henvisning til den nye § 28 b, stk. 4, i varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, således at det fastslås, at omkostninger hos varmedistributionsvirksomheder, som SET har vurderet ikke er markedsmæssige, kan medføre pålæg fra SET om ændring af varmedistributionsvirksomhedens tariffer.

SET har desuden bemærket, at det er uklart, om de foreslåede bestemmelser i varmemforsyningslovens § 28 b, stk. 4 og 5, alene gælder varmedistributionsvirksomhedernes aftaler om energibesparelser eller gælder generelt for alle varmedistributionsvirksomhedernes aftaler uanset formålet med aftalen. Efter ministeriets opfattelse fremgår det af lovforslaget, at forslaget alene gælder energispareområdet.

Det bør ifølge SET herudover være tydeligt, om ministeren på varmemforsyningslovens område alene kan fastsætte regler om dokumentationskrav uden retsfølge ved overtrædelsen af disse, eller om der skal introduceres en særlig retsfølge. Efter ministeriets opfattelse vil retsfølgen af, at en varmedistributionsvirksomhed ikke kan dokumentere, at en aftale er indgået på markedsmæssige vilkår, være, at SET i stedet kan fastsætte en markedsmæssig pris. Der er dog ikke lagt op til en yderligere retsfølge for overtrædelsen i form af f.eks. bøde.

Videre bemærker SET, at lovforslaget ikke omtaler, om den revision, der kan pålægges særligt i forbindelse med dokumentation for, at aftaler er indgået på markedsmæssige vilkår, skal udføres i forbindelse med varmedistributionsvirksomhedernes priseftersvisning efter lovens § 21 og anmeldelsesbekendtgørelse udstedt af SET. Ministeriet har som følge af bemærkningen præciseret i lovforslagets bemærkninger, at dette forudsættes i de regler, der kan udstedes i medfør af lovforslaget.

Sluttelig har ministeriet fulgt SET's opfordring til at præcisere bemærkningerne til lovforslaget således, at det tydeliggøres, at det ikke er den privatretlige aftalte pris mellem varmedistributionsvirksomheden og dennes aftalepart, som reguleres af bestemmelsen, men adgangen til at indregne omkostningen ved sådanne aftaler i varmeprisen.

5. Ansvar for opkrævning af elafgift

Dansk Energi anfører, at placeringen af ansvaret for opkrævning af elafgift ikke bør være adskilt fra placeringen af måleransvaret, således at ansvarsfordelingen i forhold til løbende håndtering af kunden/forbrugeren er klar og ensartet. Dansk

Energi foreslår derfor, at lovforslaget tilrettes, så elafgiftsopkrævningen - ligesom måleransvaret vedrørende transmissionsnettet - flyttes fra transmissionsvirksomheden til netvirksomhederne.

Dansk Energi nævner i den forbindelse, at når netvirksomhederne i dag varetager måleransvar i relation til kunder/forbrugere, som er tilsluttet transmissionsnettet, så er det netvirksomhederne, som opkræver elafgifter relateret til den pågældende kunde/forbruger og indbetaler til SKAT.

Ørsted foreslår, at det skal være netvirksomhederne, der bliver pligtige at svare afgifter efter elafgiftsloven for de kunder/forbrugere, hvor netvirksomhederne står for målinger. Ørsted nævner, at det svarer til den måde, som elafgifterne er blevet håndteret i det østdanske område, hvor elafgifter er blevet svaret af netvirksomhederne.

Skatteministeriets bemærkninger

Ansvar for opkrævning af elafgift bør ikke flyttes fra transmissionsvirksomheden (Energinet) til netvirksomhederne, selvom måleransvaret flyttes fra transmissionsvirksomheden til netvirksomhederne. Det skyldes, at en fortsat placering af ansvaret for opkrævning af elafgift hos transmissionsvirksomheden vil give størst sikkerhed for korrekt opkrævning af elafgift. Det er således hensynet til opkrævningen af elafgift, som bør prioriteres.

Baggrunden for dette er, at transmissionsvirksomheden ved opgørelse af salgsværdien af transmission af elektricitet gennem transmissionsnettet anvender målinger af den mængde elektricitet, som er leveret fysisk til de nettilknyttede elforbrugere, og at det er de samme elmålinger, som virksomheden benytter som grundlag for opkrævning af elafgift.

Transmissionsvirksomheden har således en væsentlig økonomisk interesse i at sikre, at de pågældende elmålinger er retvisende, da den benytter elmålingerne til dens fastsættelse af salgsværdien for dens transmissionsydelse. Det er som nævnt de samme elmålinger, som virksomheden benytter som grundlag for opkrævning af elafgift. Dermed har virksomheden en tungtvejende egeninteresse i, at grundlaget for elafgiften er korrekt. Det giver størst sikkerhed for korrekt opkrævning af elafgift. Det er i øvrigt også dette princip, som generelt ligger til grund for udformningen af energiafgifterne, herunder elafgiften.

Dansk Energi og Ørsted nævner, at der i dag er situationer, hvor netvirksomhederne varetager måleransvar for kunder/forbrugere, som er tilsluttet transmissionsnettet, og hvor det er netvirksomhederne, som opkræver elafgifter relateret til den pågældende kunde/forbruger og indbetaler til SKAT.

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Hertil bemærkes, at i det omfang disse situationer faktisk måtte forekomme, er fremgangsmåden ikke i overensstemmelse med ordlyden af elafgiftsloven. Ifølge den gældende elafgiftslov påhviler det transmissionsvirksomheden at betale elafgift, når den leverer elektricitet fra transmissionsnettet til forbrug her i landet, og transmissionsvirksomheden skal samtidig selv måle forbruget af elektricitet hos de forbrugere, som er tilsluttet transmissionsvirksomhedens net.